

KONSOLIDOVANÉ ZNENIE ZMLUVY O ZALOŽENÍ
EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA PRE ATÓMOVÚ ENERGIU

(2016/C 203/01)

OBSAH

	<i>Strana</i>
Preambula	5
HLAVA I Úlohy Spoločenstva	5
HLAVA II Podpora pokroku v oblasti jadrovej energie	7
KAPITOLA 1 PODPORA VÝSKUMU	7
KAPITOLA 2 ŠÍRENIE POZNATKOV	9
Oddiel 1 Poznatky, ktorými môže disponovať Komisia	9
Oddiel 2 Iné poznatky	10
Oddiel 3 Ustanovenia o utajení	15
Oddiel 4 Osobitné ustanovenia	18
KAPITOLA 3 OCHRANA ZDRAVIA	18
KAPITOLA 4 INVESTÍCIE	21
KAPITOLA 5 SPOLOČNÉ PODNIKY	22
KAPITOLA 6 ZÁSOBOVANIE	24
Oddiel 1 Agentúra	24
Oddiel 2 Rudy, zdrojové materiály a osobitné štiepne materiály pochádzajúce zo Spoločenstva	25
Oddiel 3 Rudy, zdrojové materiály a osobitné štiepne materiály s pôvodom mimo Spoločenstva	28
Oddiel 4 Ceny	29
Oddiel 5 Ustanovenia týkajúce sa politiky zásobovania	29
Oddiel 6 Osobitné ustanovenia	30
KAPITOLA 7 SYSTÉM ZÁRUK	32
KAPITOLA 8 VLASTNÍCTVO	35
KAPITOLA 9 SPOLOČNÝ JADROVÝ TRH	36
KAPITOLA 10 VONKAJŠIE VZŤAHY	38
HLAVA III Inštitucionálne a finančné ustanovenia	40
KAPITOLA 1 UPLATŇOVANIE NIEKTORÝCH USTANOVENÍ ZMLUVY O EURÓPSKEJ ÚNII A ZMLUVY O FUNGOVANÍ EURÓPSKEJ ÚNIE	40

KAPITOLA 2	ORGÁNY SPOLOČENSTVA	40
Oddiel 1	Európsky parlament	40
Oddiel 2	Rada	40
Oddiel 3	Komisia	40
Oddiel 4	Súdny dvor Európskej únie	41
Oddiel 5	Dvor audítorov	42
KAPITOLA 3	USTANOVENIA SPOLOČNÉ PRE VIACERO ORGÁNOV	42
KAPITOLA 4	HOSPODÁRSKY A SOCIÁLNY VÝBOR	43
HLAVA IV	Osobitné finančné ustanovenia	43
HLAVA V	Všeobecné ustanovenia	46
HLAVA VI	Ustanovenia, ktoré sa týkajú počiatočného uplatňovania tejto zmluvy (zrušená)	51
	Záverečné ustanovenia	51
PRÍLOHY		
PRÍLOHA I	OBLASTI VÝSKUMU TÝKAJÚCE SA JADROVEJ ENERGIE PODĽA ČLÁNKU 4 TEJTO ZMLUVY	54
PRÍLOHA II	PRIEMYSELNÉ ČINNOSTI PODĽA ČLÁNKU 41 TEJTO ZMLUVY	58
PRÍLOHA III	VÝHODY, KTORÉ MÔŽU BYŤ UDELENÉ SPOLOČNÝM PODNIKOM PODĽA ČLÁNKU 48 TEJTO ZMLUVY	59
PRÍLOHA IV	ZOZNAMY TOVAROV A VÝROBKOV PODLIEHAJÚCICH USTANOVENIAM KAPITOLY 9 O SPOLOČNOM JADROVOM TRHU	60
PRÍLOHA V	POČIATOČNÝ VÝSKUMNÝ A VZDELÁVACÍ PROGRAM PODĽA ČLÁNKU 215 TEJTO ZMLUVY (zrušená)	66
PROTOKOLY		
	Protokol o úlohe národných parlamentov v Európskej únii	69
	Protokol o štatúte Súdneho dvora Európskej únie	72
	Protokol o umiestnení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr a útvarov Európskej únie	96
	Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie	97
	Protokol o článku 40.3.3 ústavy Írska	105
	Protokol o prechodných ustanoveniach	106

PREAMBULA

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽ BELGIČANOV, PREZIDENT SPOLKOVEJ REPUBLIKY NEMECKO, PREZIDENT FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT TALIANskej REPUBLIKY, JEJ KRÁĽOVSKÁ VÝSOSŤ VEĽKOVŮJ VODKYŇA LUXEMBURSKA, JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÁ HOLANDSKA ⁽¹⁾,

UZNÁVAJÚC, že jadrová energia predstavuje významný zdroj pre rozvoj a oživenie hospodárstva a mierový pokrok,

PRESVEDČENÍ, že len spoločné, bezodkladne vynaložené úsilie môže viesť k výsledkom, ktoré zodpovedajú tvorivému potenciálu ich krajín,

ROZHODNUTÍ vytvoriť podmienky potrebné pre rozvoj silného jadrového priemyslu, ktorý rozšíri výrobu energie, povedie k modernizácii technických procesov a prispeje v mnohých ďalších oblastiach k prosperite ich ľudu,

USILUJÚC SA vytvoriť záruky potrebné pre vylúčenie každého ohrozenia života a verejného zdravia,

ŽELAJÚC SI zapojiť ďalšie krajiny k svojmu úsiliu a spolupracovať s medzinárodnými organizáciami zaoberajúcimi sa mierovým rozvojom atómovej energie,

SA ROZHODLI založiť Európske spoločenstvo pre atómovú energiu (EURATOM); a na tento účel boli menovaní títo splnomocnení zástupcovia za:

(zoznam splnomocnených zástupcov nie je reprodukován)

KTORÍ sa po výmene svojich plných mocí, formálne uznaných za platné a náležité, dohodli takto:

HLAVA I

ÚLOHY SPOLOČENSTVA

Článok 1

Touto zmluvou VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY zakladajú medzi sebou EURÓPSKE SPOLOČENSTVO PRE ATÓMOVÚ ENERGIU (EURATOM).

⁽¹⁾ Odtedy sa stali členmi Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu Bulharská republika, Česká republika, Dánske kráľovstvo, Estónska republika, Írsko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Chorvátska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Maďarsko, Maltská republika, Rakúska republika, Poľská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika, Švédске kráľovstvo a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska.

Poslaním Spoločenstva je prispievať k zvyšovaniu životnej úrovne v členských štátoch a k rozvoju vzťahov s inými krajinami vytváraním predpokladov potrebných pre urýchlený vznik a rast jadrových priemyslov.

Článok 2

Za účelom plnenia svojho poslania Spoločenstvo v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy:

- a) podporuje výskum a zabezpečuje rozširovanie technických poznatkov;
- b) zavádza jednotné normy bezpečnosti na ochranu zdravia verejnosti a zdravia pracovníkov, a zabezpečuje ich uplatňovanie;
- c) uľahčuje investovanie a zabezpečuje, najmä podporovaním podnikových podnetov, vytváranie základných zariadení potrebných pre rozvoj jadrovej energie v Spoločenstve;
- d) dohliada, aby všetci užívatelia Spoločenstva dostávali pravidelné a rovnaké dodávky rúd a jadrového paliva;
- e) zaručuje vhodným dozorom, aby sa jadrové materiály nepoužívali na iné účely, ako na ktoré sú určené;
- f) vykonáva právo vlastníctva, ktoré mu bolo priznané v oblasti osobitných štiepných materiálov;
- g) zabezpečuje rozsiahle trhy odbytu a prístup k najlepším technickým prostriedkom vytváraním spoločného trhu v oblasti špecializovaných materiálov používaných v jadrovom odvetví a zariadení voľným pohybom kapitálu pre investície v oblasti jadrovej energie a voľným zamestnávaním špecialistov v rámci Spoločenstva;
- h) vytvára s ďalšími krajinami a medzinárodnými organizáciami všetky také vzťahy, ktoré urýchlia rozvoj mierového využívania jadrovej energie.

Článok 3

(zrušený)

HLAVA II

PODPORA POKROKU V OBLASTI JADROVEJ ENERGIE

KAPITOLA 1

Podpora výskumu

Článok 4

1. Komisia je zodpovedná za podporu a uľahčovanie jadrového výskumu v členských štátoch a za jeho dopĺňanie uskutočňovaním výskumného a vzdelávacieho programu Spoločenstva.
2. Činnosť Komisie sa bude v tomto ohľade uskutočňovať v oblastiach uvedených v zozname tvoriacom prílohu I tejto zmluvy.

Tento zoznam môže Rada zmeniť kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie. Komisia sa poradí s Vedeckým a technickým výborom zriadeným podľa článku 134.

Článok 5

Na účely koordinácie a doplnenia výskumu uskutočňovaného v členských štátoch, Komisia, na základe špecifickej požiadavky adresovanej vybraným prijímateľom a odovzdanej príslušnej vláde alebo na základe verejného oznámenia, vyzve členské štáty, osoby alebo podniky, aby jej oznámili tie výskumné programy, ktoré upresní v tejto výzve.

Potom, ako Komisia poskytla dotknutým subjektom všetky možnosti na zaujatie stanoviska, môže zaujať zdôvodnené stanovisko ku každému z výskumných programov, ktoré jej boli oznámené. Je povinná tak urobiť, ak štát, osoba alebo podnik, ktoré výskumný program predložili, o to požiadajú.

Prostredníctvom týchto stanovísk Komisia zabraňuje nežiaducemu prekryvaniu činností a výskum orientuje na oblasti, ktoré ešte nie sú dostatočne preskúmané. Komisia nemôže tieto programy uverejniť bez súhlasu oznamujúceho štátu, osoby alebo podniku.

Komisia v pravidelných intervaloch uverejňuje zoznam tých oblastí jadrového výskumu, o ktorých sa domnieva, že nie sú zatiaľ dostatočne preskúmané.

Komisia môže zvolať zástupcov verejných a súkromných výskumných centier, ako aj iných odborníkov podieľajúcich sa na výskume v tej istej alebo príbuznej oblasti na vzájomné porady a výmenu informácií.

Článok 6

Za účelom podpory uskutočnenia výskumných programov, ktoré jej boli oznámené, Komisia môže:

- a) poskytovať finančnú pomoc v rámci zmlúv o výskume, avšak bez poskytovania subvencií,
- b) dodávať, za úhradu alebo bezodplatne, zdrojové materiály alebo osobitné štiepne materiály, ktoré má k dispozícii, pre uskutočňovanie týchto programov,
- c) poskytovať, za úhradu alebo bezodplatne, členským štátom, osobám alebo podnikom zariadenia, vybavenie alebo expertnú pomoc,
- d) podporovať spoločné financovanie dotknutými členskými štátmi, osobami alebo podnikmi.

Článok 7

Výskumné a vzdelávacie programy Spoločenstva stanovuje Rada jednomyselným rozhodnutím na základe návrhu Komisie, ktorá sa poradí s Vedeckým a technickým výborom.

Tieto programy budú spracované na obdobie nepresahujúce päť rokov.

Prostriedky, ktoré sú potrebné pre uskutočnenie týchto programov, budú každý rok zahrnuté do rozpočtu Spoločenstva pre výskum a investície.

Komisia zabezpečí uskutočnenie týchto programov a predloží o tom Rade každý rok správu.

Komisia priebežne predkladá Hospodárskemu a sociálnemu výboru všeobecný prehľad o menovaných programoch.

Článok 8

1. Po porade s Vedeckým a technickým výborom Komisia zriadi spoločné jadrové výskumné centrum.

Toto centrum zabezpečuje uskutočnenie výskumných programov a ďalších úloh, ktoré mu prideli Komisia.

Centrum tiež zabezpečí vytvorenie jednotnej terminológie a jednotného systému merania v jadrovej oblasti.

Centrum založí ústredný úrad pre jadrové merania.

2. Činnosť centra môže byť z geografických alebo funkčných dôvodov uskutočňovaná v oddelených zariadeniach.

Článok 9

1. Po získaní stanoviska Hospodárskeho a sociálneho výboru môže Komisia v rámci spoločného jadrového výskumného centra založiť školy pre vzdelávanie odborníkov najmä v oblasti vyhľadávania minerálov, výroby vysokočistých jadrových materiálov, spracovania ožiareného jadrového paliva, jadrového inžinierstva, ochrany zdravia a výroby a použitia rádioizotopov.

Komisia stanoví podrobnosti uskutočnenia takéhoto vzdelávania.

2. Bude založená inštitúcia so štatútom univerzity; podrobnosti jej fungovania určí Rada kvalifikovanou väčšinou na základe návrhu Komisie.

Článok 10

Komisia môže podľa zmluvy zveriť uskutočnenie určitých častí výskumného programu Spoločenstva členským štátom, osobám, podnikom alebo tretím krajinám, medzinárodným organizáciám či štátnym príslušníkom tretích krajín.

Článok 11

Komisia uverejňuje výskumné programy uvedené v článkoch 7, 8 a 10 a rovnako pravidelné správy o úrovni a pokroku v ich plnení.

KAPITOLA 2

Šírenie poznatkov

Oddiel 1

Poznatky, ktorými môže disponovať Komisia

Článok 12

Členské štáty, osoby a podniky môžu na základe žiadosti predloženej Komisii získať nevýlučné licencie na vynálezy, dočasne chránené patentové práva, priemyselné vzory alebo patentové prihlášky, ktoré vlastní Spoločenstvo, pokiaľ sú schopné efektívne využívať takto chránené vynálezy, ktoré sú predmetom licencie.

Za tých istých podmienok Komisia udelí sublicencie na vynálezy, dočasne chránené patentové práva, priemyselné vzory alebo patentové prihlášky, pokiaľ je Spoločenstvo vlastníkom zmluvných licencií, ktoré poskytujú takúto možnosť.

Komisia udelí tieto licencie alebo sublicencie za podmienok, ktoré budú dohodnuté s držiteľmi licencií a poskytne im k dispozícii všetky poznatky potrebné pre využitie licencií. Tieto podmienky sa budú týkať najmä zodpovedajúcich úhrad a v prípade potreby práva držiteľa licencie udeľovať sublicencie tretím osobám a prípadne záväzku zaobchádzať s poskytnutými poznatkami ako s obchodným tajomstvom.

Ak sa ohľadom podmienok uvedených v odseku 3 nedosiahne dohoda, môžu držiteľia licencie vec predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie za účelom stanovenia primeraných podmienok.

Článok 13

Komisia oznamuje členským štátom, osobám a podnikom tie informácie získané Spoločenstvom, ktoré nespádajú pod ustanovenia článku 12, bez ohľadu na to, či ich získala pri plnení jej vlastného výskumného programu, alebo jej boli poskytnuté na voľné využívanie.

Komisia však môže sprístupnenie týchto poznatkov podmieniť tým, aby sa s nimi nakladalo ako s dôvernými informáciami a nebolo dovolené ich poskytovanie tretím osobám.

Ak Komisia získa poznatky, ktorých nadobudnutie je viazané na isté obmedzenia pokiaľ ide o ich užívanie a šírenie – ako napríklad tzv. klasifikované informácie považované za utajované, môžu byť poskytnuté len pri dodržaní týchto podmienok.

Oddiel 2

Iné poznatky

a) Šírenie dohodou

Článok 14

Komisia sa usiluje prostredníctvom dohôd zabezpečiť odovzdávanie poznatkov, ktoré sú potrebné pre dosahovanie cieľov Spoločenstva a o poskytovanie licencií využívania patentov a vynálezov, dočasne chránených patentových práv, priemyselných vzorov alebo patentových prihlášok, ktoré takéto poznatky obsahujú.

Článok 15

Komisia stanoví postup, na základe ktorého si členské štáty, osoby a podniky môžu za jej sprostredkovania vymieňať predbežné alebo konečné výsledky svojho výskumu, pokiaľ tieto výsledky neprináležia Spoločenstvu z uskutočnenia výskumných poverení Komisie.

Tento postup musí zaručovať dôvernú povahu výmeny. Oznámené výsledky však môžu byť Komisiou postúpené spoločnému stredisku jadrového výskumu na dokumentačné účely; uvedené nezakladá právo využívania, pokiaľ k tomu nedá odovzdávajúca strana súhlas.

b) Povinné oznamovanie Komisii

Článok 16

1. Bezodkladne po doručení patentovej prihlášky alebo prihlášky priemyselného vzoru v oblasti jadrovej energie členskému štátu, tento členský štát požiada prihlasovateľa o súhlas s bezprostredným oznámením obsahu prihlášky Komisii.

Ak žiadateľ súhlasí, toto oznámenie sa uskutoční do troch mesiacov od doručenia prihlášky. Ak žiadateľ nesúhlasí, členský štát v tej istej lehote upovedomí Komisiu o existencii prihlášky.

Komisia môže požiadať členský štát, aby jej oznámil obsah prihlášky, o predložení ktorej bola upovedomená.

Komisia takúto požiadavku predloží do dvoch mesiacov od upovedomenia. Každé predĺženie tejto lehoty má za následok zodpovedajúce predĺženie lehoty uvedenej v šiestom pododseku.

Ak členský štát obdrží od Komisie takúto požiadavku, opätovne požiada prihlasovateľa o súhlas s oznámením obsahu jeho prihlášky. Ak prihlasovateľ súhlasí, oznámenie sa uskutoční bezodkladne.

Aj v prípade nesúhlasu prihlasovateľa sa od členského štátu vyžaduje, aby toto oznámenie smerom ku Komisii uskutočnil po uplynutí osemnástich mesiacov od doručenia prihlášky.

2. Členské štáty oznámia Komisii do osemnástich mesiacov od doručenia existenciu každej doposiaľ neuverejnenej patentovej prihlášky alebo priemyselného vzoru, o ktorej sa po prvom preskúmaní domnievajú, že aj keď sa nedotýka jadrovej oblasti, vykazuje priamu súvislosť s rozvojom jadrovej energie v Spoločenstve a má zásadný význam v tomto smere.

Ak o to Komisia požiada, obsah prihlášky sa jej oznámi do dvoch mesiacov.

3. Aby sa mohlo uverejnenie uskutočniť v čo najskoršej lehote, členské štáty znížia na minimum dĺžku trvania konania o patentových prihláškach alebo prihláškach priemyselného vzoru vzťahujúcich sa na oblasti uvedené v odsekoch 1 a 2 a týkajúce sa žiadosti Komisie.

4. Komisia bude s takýmito oznámeniami zaobchádzať ako s dôvernými. Môžu byť použité iba pre dokumentačné účely. Komisia môže oznámené vynálezy použiť výlučne so súhlasom prihlasovateľa alebo v súlade s článkami 17 až 23.

5. Ustanovenia tohto článku sa nepoužijú, keď oznámeniu bráni zmluva uzatvorená s tretím štátom alebo medzinárodnou organizáciou.

c) Udeľovanie licencií v arbitrážnom konaní alebo z úradnej moci

Článok 17

1. Ak sa nepodarí uzatvoriť priateľskú dohodu, môžu byť nevýlučné licencie udeľované ako výsledok arbitrážneho konania v súlade s článkami 18 až 23 alebo z úradnej moci:

a) Spoločenstvu alebo spoločným podnikom, ktorým je toto právo priznané podľa článku 48 pokiaľ ide o patenty, dočasne chránené patentové práva alebo priemyselné vzory týkajúce sa vynálezov priamo súvisiacich s jadrovým výskumom, pokiaľ je udelenie licencie nevyhnutné pre pokračovanie ich vlastného výskumu alebo pre prevádzku ich zariadení.

Ak o to Komisia požiada, takéto licencie budú zahŕňať právo umožniť tretím stranám využívať vynález, pokiaľ uskutočňujú práce alebo objednávky pre Spoločenstvo alebo spoločné podniky.

b) osobám alebo podnikom, ktoré o to Komisiu požiadali vo vzťahu k patentom, dočasne chráneným patentovým právam alebo priemyselným vzorom týkajúcich sa vynálezov priamo súvisiacich a rozhodujúcich pre rozvoj jadrovej energie v Spoločenstve za predpokladu, že sú splnené všetky nasledovné podmienky:

i) od doručenia patentovej prihlášky uplynuli najmenej štyri roky, s výnimkou vynálezu týkajúceho sa jadrovej oblasti;

ii) na území členského štátu, kde je vynález chránený neboli splnené požiadavky vyplývajúce z rozvoja jadrovej energie pri koncepcii stanovenej Komisiou, pokiaľ ide o tento vynález;

iii) vlastník patentu, ktorý bol vyzvaný, aby splnil takéto požiadavky sám, alebo cestou svojich držiteľov licencií, nevyhovel tejto výzve;

iv) osoby a podniky žiadajúce o licenciu sú schopné efektívne plniť takéto požiadavky využívaním vynálezu.

Členské štáty nemôžu pre splnenie týchto požiadaviek použiť žiadne donucovacie opatrenia podľa svojho vnútroštátneho práva, ktoré by obmedzili ochranu vynálezu, okrem prípadu, ak by o to Komisia vopred požiadala.

2. Nevýlučná licencia podľa odseku 1 nemôže byť udelená, pokiaľ vlastník preukáže existenciu oprávnených dôvodov, najmä že mu nebola priznaná primeraná lehota.

3. Udelenie licencie podľa odseku 1 zakladá právo na plné odškodnenie, výška ktorého sa dohodne medzi vlastníkom patentu, dočasne chráneného práva alebo priemyselného vzoru na jednej strane a držiteľom licencie na druhej strane.

4. Ustanovenia tohto článku sa nedotýkajú Parížskeho dohovoru o ochrane priemyselného vlastníctva.

Článok 18

Pre účely uvedené v tomto oddieli sa zriaďuje arbitrážny výbor; Rada vymenuje jeho členov a stanoví rokovací poriadok tohto výboru na návrh Súdneho dvora Európskej únie.

Strany môžu podať na Súdny dvor Európskej únie voči rozhodnutiu arbitrážneho výboru návrh, majúci odkladný účinok, do jedného mesiaca od jeho oznámenia. Súdny dvor Európskej únie obmedzí svoje šetrenie na formálnu platnosť rozhodnutia a výklad ustanovení tejto zmluvy arbitrážnym výborom.

Konečné rozhodnutia arbitrážneho výboru majú medzi dotknutými stranami povahu právoplatne rozhodnutej veci. Vykonateľné sú podľa článku 164.

Článok 19

Ak má Komisia pri nedosiahnutí priateľskej dohody v úmysle udeliť licencie podľa článku 17, oznámi to vlastníkov patentu, dočasne chráneného práva, priemyselného vzoru alebo patentovej prihlášky a súčasne upresní meno žiadateľa licencie a jej rozsah.

Článok 20

Vlastník môže do jedného mesiaca od prijatia oznámenia podľa článku 19 navrhnúť Komisii a v prípade potreby aj tretej osobe žiadajúcej o licenciu, uzatvorenie arbitrážnej dohody, zakladajúcej príslušnosť arbitrážneho výboru.

Ak Komisia alebo žiadateľ licencie odmietnu takúto dohodu uzatvoriť, Komisia nemôže žiadať od členského štátu alebo jeho príslušných orgánov udelenie licencie alebo pôsobiť v tom smere, aby bola udelená.

Ak na základe arbitrážnej dohody oslovený arbitrážny výbor konštatuje, že žiadosť Komisie je v súlade s ustanoveniami článku 17, vydá odôvodnené rozhodnutie zahŕňajúce udelenie licencie žiadateľovi a určujúce podmienky licencie a jej finančnú úhradu, pokiaľ sa strany na tom nedohodli.

Článok 21

Ak vlastník nenavrhne, aby sa záležitosť predložila arbitrážnemu výboru, Komisia môže vyzvať dotknutý členský štát alebo jeho príslušné orgány, aby udelili licenciu alebo pôsobili tak, aby bola udelená.

Ak sa po vypočutí vlastníka členský štát alebo jeho príslušné orgány domnievajú, že nie sú splnené podmienky článku 17, oznámia Komisii, že odmietajú udeliť licenciu alebo pôsobiť tak, aby bola udelená.

Ak odmietnu udeliť licenciu alebo pôsobiť tak, aby bola udelená, alebo ak sa do štyroch mesiacov odo dňa podania žiadosti nevyjadria vo veci udelenia licencie, Komisia môže do dvoch mesiacov predložiť záležitosť Súdnemu dvoru Európskej únie.

Vlastník musí byť v konaní pred Súdnym dvorom Európskej únie vypočutý.

Ak rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie stanoví, že podmienky článku 17 sú splnené, sú dotknutý členský štát alebo jeho príslušné orgány povinní prijať opatrenia potrebné pre vynútenie tohto rozhodnutia.

Článok 22

1. Ak sa vlastník patentu, dočasne chráneného práva alebo priemyselného vzoru nemôže dohodnúť s držiteľom licencie na výške odškodnenia, dotknuté strany môžu uzatvoriť arbitrážnu dohodu zakladajúcu príslušnosť arbitrážneho výboru.

Strany sa tým zriekajú práva na podanie odvolania s výnimkou prípadu podľa článku 18.

2. Ak držiteľ licencie odmietne uzatvoriť arbitrážnu dohodu, udelenie licencie sa považuje za neplatné.

Ak vlastník odmietne uzatvoriť arbitrážnu dohodu, bude odškodnenie podľa tohto článku stanovené príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.

Článok 23

Po uplynutí jedného roka môžu byť rozhodnutia Arbitrážneho výboru alebo príslušných vnútroštátnych orgánov preskúmané s ohľadom na licenčné podmienky, ak k tomu oprávňujú nové skutočnosti.

Preskúmanie uskutoční orgán, ktorý vydal rozhodnutie.

Oddiel 3

Ustanovenia o utajení

Článok 24

Poznatky, ktoré Spoločenstvo nadobudne pri uskutočnení svojho výskumného programu a ktorých uverejnenie môže poškodiť obranné záujmy jedného alebo viacerých členských štátov, podliehajú utajeniu; platia pritom nasledovné ustanovenia:

1. Rada prijme na návrh Komisie bezpečnostné nariadenie, ktoré pri zohľadnení tohto článku ustanoví použitie rôznych stupňov utajenia a zodpovedajúce bezpečnostné opatrenia.
2. Ak Komisia uváži, že uverejnenie niektorých poznatkov môže poškodiť obranné záujmy jedného alebo viacerých členských štátov, potom na tieto poznatky dočasne uplatní stupeň utajenia, ktorý stanovuje bezpečnostné predpisy.

Takéto poznatky bezodkladne oznámi členským štátom; tieto dočasne zabezpečia ich utajenie tým istým spôsobom.

Členské štáty oznámia Komisii do troch mesiacov, či chcú dočasne uplatňovaný stupeň utajenia zachovať, nahradiť ho iným alebo informáciu odtajniť.

Po uplynutí tejto lehoty sa bude uplatňovať najvyšší stupeň utajenia z požadovaných. Komisia o tom upovedomí členské štáty.

Na základe návrhu Komisie alebo členského štátu môže Rada kedykoľvek jednomyselným rozhodnutím uplatniť iný stupeň utajenia alebo odtajniť informáciu. Pred rozhodnutím o návrhu členského štátu si Rada vyžiada stanovisko Komisie.

3. Články 12 a 13 sa nevzťahujú na poznatky podliehajúce stupňom utajenia.

Za predpokladu dodržania primeraných bezpečnostných opatrení:

a) však Komisia môže poznatky podľa článkov 12 a 13 oznámiť:

i) spoločnému podniku;

ii) osobe alebo podniku inému ako spoločný podnik prostredníctvom členského štátu na území ktorého táto osoba alebo tento podnik pôsobia;

b) môže členský štát oznámiť poznatky podľa článku 13 osobe alebo podniku inému ako spoločný podnik pôsobiacim na jeho území; Komisia musí byť o tomto oznámení vyzrobená;

c) každý členský štát má navyše právo požadovať od Komisie, aby udelila licenciu podľa článku 12 pre jeho vlastné potreby alebo potreby osôb alebo podnikov pôsobiacich na jeho území.

Článok 25

1. Ak členský štát oznámi existenciu alebo obsah patentovej prihlášky alebo patentového priemyselného vzoru týkajúcej sa predmetu uvedeného v odsekoch 1 alebo 2 článku 16, v prípade potreby upozorní na nevyhnutnosť podradiť z obranných dôvodov túto prihlášku ním stanovenému stupňu utajenia; súčasne uvedie pravdepodobné trvanie takéhoto utajenia.

Komisia odovzdá ostatným členským štátom všetky obdržané oznámenia podľa predchádzajúceho pododseku. Komisia a členské štáty dodržiavajú opatrenia, ktoré podľa bezpečnostného nariadenia zodpovedajú stupňu utajenia, ktorý požaduje štát pôvodu.

2. Komisia môže tieto oznámenia odovzdať tiež spoločným podnikom alebo prostredníctvom členského štátu osobe alebo podniku inému ako spoločný podnik, ktoré pôsobia na území tohto štátu.

Vynálezy, ktoré sú predmetom prihlášok uvedených v odseku 1, môžu byť využívané len so súhlasom žiadateľa alebo v súlade s článkami 17 až 23.

Oznámenia a prípadne použitie podľa tohto odseku podliehajú opatreniam, ktoré podľa bezpečnostného nariadenia zodpovedajú stupňu utajenia, ktorý požaduje štát pôvodu.

Oznámenia si vo všetkých prípadoch vyžadujú súhlas štátu pôvodu. Oznámenie a použitie môžu byť odmietnuté len z bezpečnostných dôvodov.

3. Rada môže kedykoľvek na návrh Komisie alebo členského štátu jednomyselným rozhodnutím zaviesť iný stupeň utajenia alebo odtajniť informáciu. Rada si pred rozhodnutím o návrhu členského štátu vyžiada stanovisko Komisie.

Článok 26

1. Ak budú poznatky, ktoré sú predmetom patentov, patentových prihlášok, dočasne chránených práv, priemyselných vzorov alebo prihlášok priemyselných vzorov utajené v súlade s článkami 24 a 25, štáty, ktoré požiadali o uplatnenie utajenia nemôžu odmietnuť súhlas so zodpovedajúcimi prihláškami v iných členských štátoch.

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na udržanie utajenia takýchto práv a prihlášok v súlade s postupmi uvedenými v jeho zákonoch a iných právnych predpisoch.

2. Prihlášky týkajúce sa poznatkov utajených podľa článku 24 nemôžu byť podané mimo územia členských štátov, s výnimkou ich jednomyselného súhlasu. Ak členské štáty nezaujmu stanovisko, súhlas sa považuje za udelený po uplynutí šiestich mesiacov od odovzdania týchto poznatkov členským štátom zo strany Komisie.

Článok 27

Náhrada škody, ktorú utrpí žiadateľ v dôsledku utajenia z obranných dôvodov sa spravuje ustanoveniami právnych predpisov členských štátov; bude za ňu zodpovedať štát, ktorý požiadal o takéto utajenie alebo ktorému bolo umožnené sprísnenie alebo predĺženie utajenia, alebo ktorý vymohol zákaz podania prihlášky mimo územia Spoločenstva.

Ak bolo viacerým členským štátom umožnené sprísnenie alebo predĺženie utajenia alebo dosiahli zákaz podania prihlášky mimo územia Spoločenstva, budú spoločne zodpovedné za náhradu škody, ktorú spôsobili svojim návrhom.

Spoločenstvo si nemôže podľa tohto článku uplatniť žiadne nároky na odškodnenie.

Oddiel 4

Osobitné ustanovenia

Článok 28

Ak budú ešte neuverejnené prihlášky patentov alebo priemyselných vzorov, alebo patenty a priemyselné vzory utajené z obranných dôvodov v dôsledku oznámenia Komisii nenáležite použité alebo sprístupnené neoprávnenej osobe, Spoločenstvo nahradí oprávneným takto vzniknutú škodu.

Nárok na náhradu škody oprávnených voči tretím osobám prechádza bez ohľadu na vlastné nároky Spoločenstva voči osobe, ktorá škodu zapríčinila, na Spoločenstvo, ak ho nahradí. Právo Spoločenstva podniknúť opatrenia proti osobe zodpovednej za škodu v súlade s platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi zostáva nedotknuté.

Článok 29

Všetky dohody alebo zmluvy o výmene vedeckých alebo priemyselných poznatkov v jadrovej oblasti medzi členským štátom, osobou alebo podnikom na jednej strane a tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu na druhej strane, uzatvára Komisia, pokiaľ si u strany vyžadujú podpis štátu vykonávajúceho svoje výsostné práva.

Komisia však môže splnomocniť členský štát, osobu alebo podnik na uzatváranie takýchto dohôd za podmienok, ktoré uzná za vhodné, s výnimkou uplatnenia ustanovení článkov 103 a 104.

KAPITOLA 3

Ochrana zdravia

Článok 30

V rámci Spoločenstva budú stanovené základné normy ochrany zdravia verejnosti a zdravia pracovníkov voči nebezpečenstvu ionizačného žiarenia.

Základnými normami sa rozumejú:

- a) najvyššie prípustné hodnoty, ktoré zaručujú postačujúcu bezpečnosť,
- b) najvyššia prípustná úroveň vystavenia a kontaminácie,
- c) východiskové princípy lekárskej kontroly pracovníkov.

Článok 31

Základné normy vypracuje Komisia po získaní stanoviska skupiny osobností vymenovaných Vedeckým a technickým výborom z okruhu vedeckých expertov členských štátov, a to najmä expertov na verejné zdravie. Komisia si vyžiada k týmto základným normám stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru.

Základné normy stanoví po porade s Európskym parlamentom Rada kvalifikovanou väčšinou, na návrh Komisie, ktorá jej postúpi získané stanoviská výborov.

Článok 32

Na návrh Komisie alebo členského štátu môžu byť základné normy preskúmané alebo doplnené v súlade s postupom uvedeným v článku 31.

Komisia preskúma každý návrh, ktorý jej predloží členský štát.

Článok 33

Každý členský štát vydá vhodné ustanovenia, či už zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami, za účelom dodržania stanovených základných noriem a podnikne potrebné opatrenia týkajúce sa vyučovania, výchovy a odborného vzdelávania.

Komisia vydá vhodné odporúčania pre zosúladenie ustanovení platných v tejto oblasti na území členských štátov.

Za týmto účelom členské štáty oznámia Komisii takéto ustanovenia účinné v deň nadobudnutia platnosti tejto zmluvy a všetky následné návrhy ustanovení rovnakej povahy.

Prípadné odporúčania Komisie k týmto návrhom sa vydajú do troch mesiacov od ich oznámenia.

Článok 34

Každý členský štát, na území ktorého sa majú uskutočniť mimoriadne nebezpečné pokusy, prijme dodatočné opatrenia na ochranu zdravia; ku ktorým predtým obdrží stanovisko Komisie.

Súhlas Komisie sa vyžaduje vtedy, ak existuje možnosť, že sa dôsledky takýchto pokusov môžu preniesť na územia iných členských štátov.

Článok 35

Každý členský štát vybuduje zariadenia potrebné na uskutočňovanie nepretržitého sledovania úrovne rádioaktívnej kontaminácie vzduchu, vody a pôdy a zabezpečenie dodržiavania základných noriem.

Komisii patrí právo vstupu do takýchto zariadení; môže overovať ich prevádzku a účinnosť.

Článok 36

Poverené orgány budú Komisii periodicky oznamovať informácie o kontrolách podľa článku 35 tak, aby bola informovaná o úrovni rádioaktivity, ktorej je vystavená verejnosť.

Článok 37

Každý členský štát bude predkladať Komisii také všeobecné údaje týkajúce sa plánov ukladania rádioaktívnych odpadov v akejkoľvek forme, aby bolo možné určiť, či plnenie týchto plánov môže spôsobiť rádioaktívnu kontamináciu vody, pôdy alebo ovzdušia iného členského štátu.

Komisia predloží svoje stanovisko do šiestich mesiacov po porade so skupinou expertov podľa článku 31.

Článok 38

Komisia adresuje členským štátom odporúčania týkajúce sa úrovne rádioaktívnej kontaminácie vzduchu, vody a pôdy.

V nutných prípadoch Komisia vydá smernicu, ktorou bude od dotknutého členského štátu žiadať, aby v lehote ňou stanovenej prijal všetky potrebné opatrenia pre zabránenie porušovania základných noriem a zabezpečenia dodržiavania právnych predpisov.

Ak príslušný štát nedosiahne v stanovenej lehote súlad so smernicou Komisie, môže Komisia alebo ktorýkoľvek dotknutý členský štát bezodkladne pri nepoužití článkov 258 a 259 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť záležitosť Súdnemu dvoru Európskej únie.

Článok 39

Bezprostredne po zriadení spoločného strediska jadrového výskumu Komisia v jeho rámci založí sekciu štúdií a dokumentácie pre problematiku ochrany zdravia.

Úlohou tejto sekcie bude najmä zber dokumentácie a informácií podľa článkov 33, 36 a 37 a poskytovanie pomoci Komisii pri plnení úloh, ktoré jej ukladá táto kapitola.

KAPITOLA 4

Investície

Článok 40

Za účelom podnecovania iniciatívy osôb a podnikov a uľahčenia koordinovaného rozvoja ich investícií v jadrovej oblasti, Komisia uverejňuje v pravidelných intervaloch objasňujúce programy, poukazujúce najmä ciele výroby jadrovej energie a všetky druhy investícií, ktoré sú potrebné pre ich dosiahnutie.

Komisia si pred uverejnením týchto programov vyžiada stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru.

Článok 41

Osoby a podniky, ktoré spadajú pod priemyselné odvetvia uvedené v prílohe II tejto zmluvy, oznámia Komisii investičné projekty pre nové zariadenia ako aj výmeny alebo zmeny zariadenia; spôsob a rozsah takýchto projektov sa riadi princípmi stanovenými Radou na návrh Komisie.

Zoznam horeuvedených priemyselných odvetví môže byť zmenený Radou kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie, ktorá si predtým vyžiada stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru.

Článok 42

Projekty uvedené v článku 41 budú oznámené Komisii a rovnako pre informáciu dotknutému členskému štátu najneskôr tri mesiace pred uzatvorením prvých zmlúv s dodávateľmi alebo, ak sa majú práce uskutočniť na náklady podniku, najneskôr tri mesiace pred začatím prác.

Rada môže na návrh Komisie túto lehotu zmeniť.

Článok 43

Komisia prerokuje s osobami alebo podnikmi všetky aspekty investičných projektov, ktoré sa týkajú cieľov tejto zmluvy.

Komisia oznámi svoje stanovisko dotknutému členskému štátu.

Článok 44

Komisia môže so súhlasom dotknutých členských štátov, osôb a podnikov uverejniť investičné projekty, ktoré jej boli oznámené.

KAPITOLA 5

Spoločné podniky

Článok 45

Podniky, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozvoj jadrového priemyslu v Spoločenstve môžu byť založené ako spoločné podniky v zmysle tejto zmluvy v súlade s nasledovnými článkami.

Článok 46

1. Komisia preskúma každý projekt na založenie spoločného podniku iniciovaný Komisiou, členským štátom alebo inou stranou.

Na tento účel si Komisia vyžiada stanovisko členských štátov, ako aj všetkých verejných alebo súkromných subjektov, o ktorých sa domnieva, že jej môžu poskytnúť vysvetlenia.

2. Komisia predloží Rade každý projekt na založenie spoločného podniku spolu so zdôvodneným stanoviskom.

Ak Komisia zaujme kladné stanovisko k nevyhnutnosti navrhovaného spoločného podniku, predloží Rade návrhy týkajúce sa:

- a) sídla,
- b) stanov,
- c) rozsahu a časového rozvrhu financovania,
- d) prípadnej účasti Spoločenstva na financovaní spoločného podniku,
- e) prípadnej účasti tretieho štátu, medzinárodnej organizácie alebo štátneho príslušníka tretieho štátu na financovaní alebo riadení spoločného podniku,
- f) poskytnutia všetkých alebo niektorých výhod uvedených v prílohe III tejto zmluvy.

Komisia priloží podrobnú správu o projekte ako celku.

Článok 47

Po tom, ako Komisia týmto spôsobom predloží záležitosť Rade, môže Rada od nej požadovať doplňujúce informácie a šetrenia, pokiaľ ich považuje za potrebné.

Ak sa Rada kvalifikovanou väčšinou domnieva, že projekt, jej predložený zo strany Komisie so záporným stanoviskom, má byť napriek tomu uskutočnený, je Komisia povinná predložiť Rade návrhy a podrobnú správu podľa článku 46.

Ak je stanovisko Komisie kladné alebo v prípade podľa predchádzajúceho odseku, Rada rozhoduje o každom návrhu Komisie kvalifikovanou väčšinou.

Jednomyseľne rozhoduje Rada o nasledujúcich záležitostiach:

- a) účasti Spoločenstva na financovaní spoločného podniku;
- b) účasti tretieho štátu, medzinárodnej organizácie alebo štátneho príslušníka tretieho štátu na financovaní alebo riadení spoločného podniku.

Článok 48

Rada môže na návrh Komisie jednomyseľným rozhodnutím priznať každému spoločnému podniku všetky alebo niektoré výhody uvedené v prílohe III tejto zmluvy; každý členský štát je následne vo sfére svojho vplyvu zodpovedný za ich poskytnutie.

Rada môže na základe toho istého postupu stanoviť podmienky poskytnutia týchto výhod.

Článok 49

O založení spoločného podniku rozhoduje Rada.

Každý spoločný podnik má právnu subjektivitu.

V každom členskom štáte požíva najširšiu spôsobilosť na práva a právne úkony, ktoré príslušný vnútroštátny právny poriadok priznáva právnickým osobám; môže najmä nadobúdať a scudzovať majetok, ako aj právo žalovať a byť žalovaný.

Pokiaľ ustanovenia tejto zmluvy alebo jeho stanovy neustanovujú inak, každý spoločný podnik sa bude riadiť právnymi predpismi platnými pre priemyselné alebo obchodné podniky; stanovy môžu obsahovať podporné odkazy na vnútroštátne právne predpisy členských štátov.

Pokiaľ nie je na základe ustanovení tejto zmluvy príslušný Súdny dvor Európskej únie, spory týkajúce sa spoločných podnikov sú rozhodované príslušnými vnútroštátnymi súdnymi orgánmi.

Článok 50

Stanovy spoločných podnikov sa budú v prípade potreby meniť na základe zvláštnych ustanovení v nich obsiahnutých.

Tieto zmeny však nenadobudnú účinnosť dovtedy, kým nebudú schválené Radou konajúcou na návrh Komisie v súlade s postupom uvedeným v článku 47.

Článok 51

Komisia bude zodpovedná za výkon rozhodnutí Rady týkajúcich sa založenia spoločných podnikov až dovtedy, kým nebudú vytvorené orgány zodpovedné za prevádzku týchto podnikov.

KAPITOLA 6

Zásobovanie

Článok 52

1. Dodávky rúd, zdrojových materiálov a osobitných štiepných materiálov budú zabezpečované v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly na základe rovnosti prístupu k zdrojom dodávok prostredníctvom spoločnej politiky zásobovania.

2. Pre tento účel a za podmienok uvedených v tejto kapitole:

- a) je zakázaný každý postup sledujúci zabezpečenie privilegovaného postavenia niektorých užívateľov,
- b) sa zriadi agentúra, disponujúca právom opcie na rudy, zdrojové materiály a osobitné štiepne materiály vyrábané na území členských štátov, ako aj výlučným právom uzatvárať zmluvy o dodávkach rúd, zdrojových materiálov alebo osobitných štiepných materiálov pochádzajúcich z krajín Spoločenstva alebo mimo neho.

Agentúra nemôže žiadnym spôsobom diskriminovať užívateľov na základe predpokladaného účelu použitia požadovaných dodávok, pokiaľ toto použitie nie je protiprávne alebo nie je v rozpore s podmienkami uloženými na príslušnú dodávku dodávateľmi mimo Spoločenstva.

Oddiel 1

Agentúra

Článok 53

Nad agentúrou bude vykonávať dozor Komisia; táto pre ňu vydáva smernice, má nad jej rozhodnutiami právo veta a vymenúva jej generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa.

Každý úkon agentúry urobený výslovne alebo mlčky pri výkone jej práva opcie alebo jej výlučného práva uzatvárať zmluvy o dodávke môžu dotknuté strany predložiť Komisii, ktorá rozhodne do jedného mesiaca.

Článok 54

Agentúra má právnu subjektivitu a finančnú autonómiu.

Rada prijme na návrh Komisie štatút agentúry, pričom rozhoduje kvalifikovanou väčšinou.

Štatút môže byť zmenený rovnakým postupom.

Štatút určí základné imanie agentúry a podmienky jeho upísania. Väčšinová časť základného imania bude vždy patriť Spoločenstvu a členským štátom. Podiely na základom imaní budú určené na základe vzájomnej dohody členských štátov.

Pravidlá obchodného riadenia činnosti agentúry budú uvedené v štatúte. Štatút môže pre účely krytia prevádzkových nákladov agentúry predpokladať uloženie odvodu zo zisku.

Článok 55

Členské štáty oznámia alebo zariadia oznámenie všetkých potrebných informácií agentúre tak, aby jej umožnili vykonávanie práva opcie a výlučného práva na uzatváranie zmlúv o dodávke.

Článok 56

Členské štáty zabezpečujú slobodné pôsobenie agentúry na svojom území.

Členské štáty môžu založiť jeden alebo viac orgánov, ktoré budú mať vo vzťahoch s agentúrou právo zastupovať výrobcov a užívateľov pochádzajúcich z neeurópskych území, spadajúcich pod ich právomoc.

Oddiel 2

Rudy, zdrojové materiály a osobitné štiepne materiály pochádzajúce zo Spoločenstva

Článok 57

1. Právo agentúry na opciu zahŕňa:
 - a) nadobúdanie práv používať a spotrebovávať materiály, ktoré sú na základe ustanovení kapitoly 8 vlastníctvom Spoločenstva;
 - b) nadobúdanie vlastníckeho práva vo všetkých ostatných prípadoch.

2. Agentúra vykonáva svoje právo opcie uzatváraním zmlúv s výrobcami rúd, zdrojových materiálov alebo osobitných štiepnych materiálov.

S výhradou článkov 58, 62 a 63 je povinnosťou každého výrobcu ponúknuť agentúre rudy, zdrojové materiály alebo osobitné štiepne materiály, ktoré vyrobí na území členských štátov predtým, ako sa použijú, premiestnia alebo uskladnia.

Článok 58

Ak výrobca uskutočňuje viacero štádií výroby, počínajúc získavaním rudy až po a vrátane výroby kovu, je jeho povinnosťou len ponúknuť výrobok agentúre v ľubovoľne zvolenom štádiu spracovania.

To isté platí pre viaceré podniky, medzi ktorými existujú prepojenia, ktoré boli včas oznámené Komisii a s ňou prerokované v súlade s postupmi, ktoré sú uvedené v článkoch 43 a 44.

Článok 59

Ak agentúra nevykonáva svoje právo opcie na celú alebo časť výroby, potom:

- a) výrobca môže buď svojimi vlastnými prostriedkami alebo na základe zmluvy spracovať alebo nechať spracovať rudy, zdrojové materiály alebo osobitné štiepne materiály za predpokladu, že ponúkne agentúre výrobok získaný takýmto spracovaním,
- b) výrobca bude oprávnený na základe rozhodnutia Komisie nakladať so svojimi disponibilnými výrobkami mimo Spoločenstva za predpokladu, že pritom neponúkne výhodnejšie podmienky ako tie, za ktorých predtým ponúkal agentúre. Osobitné štiepne materiály však môžu byť vyvezené len prostredníctvom agentúry podľa článku 62.

Komisia nemôže udeliť oprávnenie, ak prijímatelia týchto dodávok nemôžu plne zaručiť ochranu všeobecných záujmov Spoločenstva, alebo ak podmienky a požiadavky takýchto zmlúv odporujú cieľom tejto zmluvy.

Článok 60

Užívatelia informujú agentúru v pravidelných intervaloch o svojich požiadavkách; udávajú pritom množstvá, fyzikálnu a chemickú povahu, miesto pôvodu, použitie, jednotlivé lehoty dodávok a cenové podmienky, ktoré majú tvoriť podmienky a požiadavky nimi sledovanej zmluvy o dodávke.

Podobne výrobcovia informujú agentúru o ponukách, ktoré sú schopní predložiť; udávajú pritom všetky podrobnosti, najmä dĺžku trvania zmlúv, ktoré sú nevyhnutné pre zostavenie ich výrobných programov. Dĺžka trvania týchto zmlúv nesmie presiahnuť desať rokov, s výnimkou súhlasu udeleného Komisiou.

Agentúra informuje užívateľov o ponukách a obsahu žiadostí, ktoré obdržala a vyzve ich, aby v určenej lehote predložili svoje objednávky.

Keď agentúra obdrží všetky objednávky, oznámi podmienky ich plnenia.

Ak agentúra nemôže uskutočniť všetky obdržané objednávky v plnom rozsahu, rozdelí materiály podľa pomeru objednávok k jednotlivým ponukám pri dodržaní ustanovení článkov 68 a 69.

Štatút agentúry, ktorý schvaľuje Komisia, vymedzí vzájomný pomer ponuky a dopytu.

Článok 61

Agentúra je povinná uskutočniť všetky objednávky, pokiaľ tomu nebránia právne alebo vecné prekážky.

Pri uzatváraní zmluvy môže agentúra pri dodržaní ustanovení článku 52 požadovať od užívateľov primerané zálohové platby, a to buď ako zábezpeku alebo ako uľahčenie pri plnení svojich dlhodobých záväzkov voči výrobcovi, potrebných pre uskutočnenie objednávky.

Článok 62

1. Agentúra vykonáva svoje právo opcie na osobitné štiepne materiály vyrobené na území členských štátov pre nasledovné účely:

- a) uspokojenie dopytu užívateľov Spoločenstva podľa článku 60,
- b) vlastné skladovanie týchto materiálov alebo
- c) vývoz týchto materiálov so súhlasom Komisie, dodržiavajúcej pritom druhý pododsek článku 59 písm. b).

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia kapitoly 7, takéto materiály a spracovateľné odpady ostanú v držbe u výrobcu tak, aby ich mohol:

- a) skladovať na základe povolenia agentúry,
- b) využívať v rozsahu vlastnej potreby, alebo

c) poskytovať podnikom na území Spoločenstva v rozsahu ich požiadaviek, pokiaľ tieto pri uskutočňovaní programu včas oznámeného Komisii majú s výrobcom priame vzťahy; podmienkou je, že takýto vzťah nemá za cieľ alebo nespôsobuje obmedzenie výroby, technického rozvoja alebo investícií a ani neoprávnené vytváranie nerovností medzi užívateľmi Spoločenstva.

3. Ustanovenia článku 89 ods. 1 písm. a) sa použijú na osobitné štiepne materiály, vyrobené na území členských štátov, vo vzťahu ku ktorým agentúra nevyužila svoje právo opcie.

Článok 63

Rudy, zdrojové materiály alebo osobitné štiepne materiály vyrábané spoločnými podnikmi sú pridelované užívateľom v súlade s pravidlami uvedenými v stanovách alebo zmluvných ustanoveniach týchto podnikov.

Oddiel 3

Rudy, zdrojové materiály a osobitné štiepne materiály s pôvodom mimo Spoločenstva

Článok 64

Agentúra má, s výnimkami uvedenými v tejto zmluve, výlučné právo uzatvárať dohody alebo zmluvy, ktorých účelom je dodávka rúd, zdrojových materiálov alebo osobitných štiepných materiálov s pôvodom mimo Spoločenstva; koná pritom prípadne v rámci dohody uzatvorenej medzi Spoločenstvom a tretím štátom alebo medzinárodnou organizáciou.

Článok 65

Článok 60 sa použije pri žiadostiach užívateľov a pri zmluvách medzi užívateľmi a agentúrou týkajúcich sa dodávok rúd, zdrojových materiálov alebo osobitných štiepných materiálov s pôvodom mimo Spoločenstva.

Agentúra však môže stanoviť geografický pôvod materiálov za predpokladu, že užívateľovi zaručí najmenej také výhodné podmienky dodávky, ako sú bližšie uvedené v objednávke.

Článok 66

Ak Komisia na základe žiadosti dotknutých užívateľov zistí, že agentúra nie je schopná dodať v primeranej lehote všetky alebo časť objednaných materiálov, alebo tak môže urobiť len pri extrémne vysokých cenách, užívateľom patrí právo priamo uzatvoriť zmluvy o dodávkach, ktoré majú pôvod mimo Spoločenstva za predpokladu, že tieto zmluvy spĺňajú v podstatných ohľadoch požiadavky špecifikované v ich objednávkach.

Toto právo sa poskytuje na obdobie jedného roka; môže byť predĺžené, ak trvajú okolnosti, ktoré podmienili jeho poskytnutie.

Užívatelia, ktorí takéto právo využívajú, musia Komisii oznámiť priame zmluvy, ktoré majú v úmysle uzatvoriť. Komisia môže do jedného mesiaca vzniesť námietku voči uzatvoreniu takýchto zmlúv, ak odporujú cieľom tejto zmluvy.

Oddiel 4

Ceny

Článok 67

Okrem výnimiek, ktoré sú uvedené v tejto zmluve, budú ceny určované ako výsledok pomeru ponuky a dopytu podľa článku 60; vnútroštátne právne predpisy členských štátov nesmú byť s týmito ustanoveniami v rozpore.

Článok 68

Cenotvorba sledujúca zabezpečenie prednostného postavenia niektorých užívateľov, pri nerešpektovaní zásady rovnakého prístupu ustanovenej v tejto kapitole, je zakázaná.

Ak agentúra zistí, že sa používa takýto postup, oznámi ho Komisii.

Ak Komisia uzná takéto zistenie za zdôvodnené, môže nanovo stanoviť ceny sporných ponúk v takej výške, ktorá zodpovedá zásade rovnakého prístupu.

Článok 69

Rada môže na návrh Komisie stanoviť ceny jednomyselným rozhodnutím.

Agentúra môže, pokiaľ v súlade s článkom 60 stanoví podmienky plnenia objednávok, navrhnúť cenové vyrovnanie užívateľom, ktorí predložili objednávky.

Oddiel 5

Ustanovenia týkajúce sa politiky zásobovania

Článok 70

Komisia sa môže v medziach rozpočtu Spoločenstva za podmienok, ktoré stanoví, finančne podieľať na prieskumných zámeroch na územiach členských štátov.

Komisia môže členským štátom adresovať odporúčania ohľadom rozvoja prieskumu a ťažby nerastov.

Členské štáty predložia Komisii každý rok správu o rozvoji prieskumu a výroby, predpokladaných zásobách a investíciách v banskej oblasti, uskutočnených alebo plánovaných na ich území. Správy budú predložené Rade spolu so stanoviskom Komisie; toto stanovisko sa bude týkať najmä opatrení, ktoré členské štáty prijali na základe odporúčaní, im predložených podľa predchádzajúceho odseku.

Ak Rada, po predložení záležitosti zo strany Komisie, kvalifikovanou väčšinou konštatuje, že prieskumné činnosti a nárast ťažby zostávajú v značnom rozsahu neuspokojivé napriek tomu, že možnosti ťažby sa zdajú byť z dlhodobého hľadiska hospodársky oprávnené, bude sa to považovať za znak toho, že príslušný štát sa zrieka za seba a svojich štátnych príslušníkov práva rovnakého prístupu k iným zdrojom v rámci Spoločenstva po dobu, kým tento stav nenapraví.

Článok 71

Komisia adresuje členským štátom vhodné odporúčania k právnym predpisom v oblasti daní alebo baníctva.

Článok 72

Agentúra môže z materiálov dostupných v rámci Spoločenstva alebo mimo neho vytvárať potrebné obchodné zásoby pre uľahčenie dodávok alebo pravidelných zásielok Spoločenstva.

Komisia môže v prípade potreby rozhodnúť o vytvorení núdzových zásob. Spôsob financovania týchto zásob schváli Rada kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie.

Oddiel 6

Osobitné ustanovenia

Článok 73

Ak dohoda alebo zmluva medzi členským štátom, osobou alebo podnikom na jednej strane a tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu na druhej strane zabezpečuje aj dodávku výrobkov spadajúcich pod pôsobnosť agentúry, vyžaduje sa predbežný súhlas Komisie na uzatvorenie alebo obnovenie takejto dohody alebo zmluvy pri dodávkach týchto výrobkov.

Článok 74

Komisia môže z ustanovení tejto kapitoly vyňať premiestnenie, dovoz alebo vývoz malého množstva rúd, zdrojových materiálov alebo osobitných štiepných materiálov v rozsahu, v ktorom sú bežne používané na výskumné účely.

Agentúre sa musí oznámiť každé premiestnenie, dovoz alebo vývoz na základe tohto ustanovenia.

Článok 75

Ustanovenia tejto kapitoly sa nepoužijú na záväzky týkajúce sa spracovania, premeny alebo úpravy rúd, zdrojových materiálov alebo osobitných štiepných materiálov:

- a) pri záväzkoch medzi osobami alebo podnikmi – pokiaľ sa spracované, premenené alebo upravené materiály musia vrátiť osobe alebo podniku, od ktorých pochádzajú;
- b) pri záväzkoch medzi osobou alebo podnikom na jednej strane a medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu na druhej strane – pokiaľ sa materiály spracovávajú, menia alebo upravujú mimo územia Spoločenstva a následne vracajú osobe alebo podniku, od ktorých pochádzajú;
- c) pri záväzkoch medzi osobou alebo podnikom na jednej strane a medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu na druhej strane – pokiaľ sa materiály spracovávajú, menia alebo upravujú v rámci Spoločenstva a následne vracajú organizácii alebo štátnemu príslušníkovi, od ktorých pochádzajú alebo inému príjemcovi rovnako so sídlom mimo územia Spoločenstva, ktorého určí táto organizácia alebo štátny príslušník.

Dotknuté osoby alebo podniky sú však povinné oznámiť agentúre existenciu takýchto záväzkov a bezodkladne po podpise zmlúv tiež množstvá materiálov, ktoré sú predmetom týchto obrátov. Komisia môže zabrániť uskutočneniu záväzkov podľa písmena b), pokiaľ sa domnieva, že premena alebo úprava nemôže byť uskutočnená hospodárne a bezpečne a bez strát na materiále v neprospech Spoločenstva.

Materiály, ktoré tvoria predmet týchto záväzkov podliehajú na územiach členských štátov systému záruk uvedenému v kapitole 7. Ustanovenia kapitoly 8 sa však nepoužijú na osobitne štiepne materiály, ktoré sú predmetom záväzkov podľa písmena c).

Článok 76

Na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom možno jednomyselným rozhodnutím Rady zmeniť ustanovenia tejto kapitoly, a to najmä vtedy, ak nepredvídané okolnosti vyvolajú všeobecný nedostatok; podnet môže v tomto zmysle vzísť zo strany členského štátu alebo Komisie. Komisia preverí každú žiadosť členského štátu.

Po uplynutí siedmich rokov od 1. januára 1958 môže Rada potvrdiť tieto ustanovenia ako celok. Ak sa potvrdenie neuskutoční, budú prijaté nové ustanovenia týkajúce sa predmetu úpravy tejto kapitoly v súlade s postupom podľa predchádzajúceho odseku.

KAPITOLA 7

System záruk

Článok 77

V súlade s ustanoveniami tejto kapitoly sa Komisia na územiach členských štátov presvedčí, či sa:

- a) rudy, zdrojové materiály a osobitné štiepne materiály nepoužívajú na iné účely ako boli oznámené ich užívateľmi,
- b) dodržiavajú ustanovenia týkajúce sa zásobovania a všetkých osobitných záväzkov v oblasti systému záruk, ktoré Spoločenstvo prevzalo dohodou uzatvorenou s tretím štátom alebo medzinárodnou organizáciou.

Článok 78

Každý, kto zriadi alebo prevádzkuje zariadenie na výrobu, separáciu alebo iné použitie zdrojových materiálov a osobitných štiepných materiálov, alebo na spracovanie ožiareného jadrového paliva, oznámi Komisii základné technické charakteristiky zariadenia, pokiaľ je ich znalosť potrebná pre účely článku 77.

Komisia musí odsúhlasiť procesy pre chemické spracovanie ožiarených materiálov, pokiaľ je to potrebné pre účely článku 77.

Článok 79

Komisia požaduje, aby boli vedené a predkladané prevádzkové záznamy, za účelom vedenia účtovnej evidencie o použitých alebo vyrobených rudách, zdrojových materiáloch a osobitných štiepných materiáloch. To isté platí pre prepravu zdrojových materiálov a osobitných štiepných materiálov.

Dotknuté subjekty oznamujú úradom príslušného členského štátu informáciu, ktorú podľa článku 78 a prvého odseku tohto článku adresujú Komisii.

Povaha a rozsah záväzkov podľa odseku 1 tohto článku budú stanovené v nariadení, ktoré vydá Komisia so súhlasom Rady.

Článok 80

Komisia môže požadovať, aby všetky prebytky osobitných štiepných materiálov prepracovaných alebo získaných vo forme vedľajších výrobkov, ktoré nie sú používané alebo pripravené pre použitie, boli uskladnené v rámci agentúry alebo v iných skladoch, ktoré sú alebo môžu byť kontrolované Komisiou.

Takto uskladnené osobitné štiepne materiály musia byť dotknutým vrátené bezodkladne potom, ako o to požiadajú.

Článok 81

Komisia môže vyslať na územie členských štátov inšpektorov. Predtým, ako po prvýkrát vyšle inšpektora plniť úlohy na územie tohto členského štátu, sa s dotknutým štátom poradí; táto porada postačí aj na krytie všetkých budúcich úloh tohto inšpektora.

Na základe predloženia preukazu osvedčujúcom ich poverenie, majú inšpektori kedykoľvek právo prístupu na všetky miesta a ku všetkým údajom a osobám, ktoré sa z dôvodu svojej profesie zaoberajú materiálmi, zariadením alebo vybavením podliehajúcim systému záruk podľa tejto kapitoly, v rozsahu potrebnom na kontrolu rúd, zdrojových materiálov a osobitných štiepných materiálov a zhodnotenie súladu s ustanoveniami článku 77. Komisiou menovaní inšpektori budú v prípade požiadavky dotknutého štátu sprevádzaní zástupcami úradov tohto štátu; inšpektori však nebudú pri uskutočňovaní svojej funkcie touto požiadavkou zdržiavaní alebo inak obmedzovaní.

Ak bude uskutočnenie inšpekcie odmietnuté, Komisia požiada predsedu Súdneho dvora Európskej únie o vydanie súdneho príkazu, za účelom zabezpečenia výkonu tejto inšpekcie z úradnej moci. Predseda Súdneho dvora Európskej únie vydá rozhodnutie do troch dní.

Ak vznikne nebezpečenstvo z omeškania, Komisia môže vlastným rozhodnutím vydať písomný príkaz vo veci výkonu inšpekcie. Tento príkaz sa bez meškania predloží predsedovi Súdneho dvora Európskej únie na dodatočné odsúhlasenie.

Po tom, ako bude príkaz alebo rozhodnutie vydané, úrady dotknutého štátu umožnia inšpektorom prístup na miesta označené v príkaze alebo rozhodnutí.

Článok 82

Inšpektorov ustanoví Komisia.

Inšpektori sú poverení získavaním a overovaním účtovnej evidencie podľa článku 79. Každé porušenie oznamujú Komisii.

Komisia môže vydať smernicu ukladajúcu dotknutému členskému štátu, aby v lehote ňou stanovenej prijal všetky potrebné opatrenia za účelom ukončenia zisteného porušovania. Informuje o tom Radu.

Ak členský štát nedodrží ustanovenia tejto smernice v stanovenej lehote, môže Komisia alebo každý dotknutý členský štát odlišne od článkov 258 a 259 Zmluvy o fungovaní Európskej únie záležitosť predložiť priamo Súdnemu dvoru Európskej únie.

Článok 83

1. V prípade, že osoby alebo podniky porušia povinnosti im uložené touto kapitolou, môže Komisia tieto osoby alebo podniky postihnúť sankciou.

Tieto sankcie budú ukladané v nasledovnom poradí:

- a) upozornenie,
- b) odobratie zvláštnych výhod, ako je finančná alebo technická pomoc,
- c) prevedenie správy podniku pre obdobie neprekračujúce štyri mesiace na osobu alebo skupinu osôb, určených na základe dohody Komisie a štátu, ktorý má právomoc nad podnikom,
- d) úplné alebo čiastočné odobratie zdrojových materiálov alebo osobitných štiepných materiálov.

2. Rozhodnutia, ktoré prijme Komisia pre uplatnenie predchádzajúceho odseku, obsahujúce požiadavku na vydanie materiálov, sú vykonateľné. Vykonané môžu byť na územiach členských štátov podľa článku 164.

Odlišne od článku 157 majú odvolania podané na Súdny dvor Európskej únie proti rozhodnutiam Komisie vo veci uloženia sankcií podľa predchádzajúceho odseku odkladný účinok. Súdny dvor Európskej únie však môže na návrh Komisie alebo každého dotknutého členského štátu nariadiť okamžitý výkon rozhodnutia.

Ochrana poškodených záujmov sa zabezpečí prostredníctvom primeraného právneho postupu.

3. Komisia môže členským štátom adresovať odporúčania týkajúce sa právnych predpisov, účelom ktorých je zabezpečenie plnenia povinností podľa tejto kapitoly na ich území.

4. Členské štáty zabezpečia vynútenie sankcií a v prípade potreby nápravu priestupkov tými, ktorí sa ich dopustili.

Článok 84

Pri systéme záruk sa nerozlišuje účel predpokladaného využitia rúd, zdrojových materiálov a osobitných štiepných materiálov.

Oblasť, povaha a spôsob uskutočňovania systému záruk, ako aj oprávnenia orgánov poverených systémom záruk sú obmedzené na uskutočnenie cieľov stanovených touto kapitolou.

Systém záruk sa netýka materiálov určených na obranné účely, pokiaľ sú pre tieto účely v procese osobitného spracovania alebo sú po tomto spracovaní v súlade s prevádzkovým plánom umiestnené alebo uskladnené vo vojenskom zariadení.

Článok 85

Ak to vyžadujú nové okolnosti, môže Rada jednomyseľne na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom prispôbiť podrobnosti systému záruk predpokladaného touto kapitolou na tieto nové pomery; podnet môže v tomto smere vychádzať zo strany členského štátu alebo Komisie. Komisia preverí každú žiadosť predloženú členským štátom.

KAPITOLA 8

Vlastníctvo

Článok 86

Osobitné štiepne materiály sú vlastníctvom Spoločenstva.

Vlastnícke právo Spoločenstva zahŕňa všetky osobitné štiepne materiály, ktoré sú vyrábané alebo dovážané členským štátom, osobou alebo podnikom a podliehajú systému záruk podľa kapitoly 7.

Článok 87

Členské štáty, osoby alebo podniky majú neobmedzené právo využívať a spotrebovávať riadne nadobudnuté osobitné štiepne materiály za predpokladu plnenia povinností, ktoré sú im uložené touto zmluvou najmä pokiaľ ide o systém záruk, právo opcie udeleného agentúre a ochranu zdravia.

Článok 88

Agentúra vedie v mene Spoločenstva osobitný účet s označením „finančný účet osobitných štiepných materiálov“.

Článok 89

1. Na finančnom účte osobitných štiepných materiálov:
 - a) bude v prospech Spoločenstva pripísaná hodnota osobitných štiepných materiálov, ktoré boli prenechané alebo dané k dispozícii členskému štátu, osobe alebo podniku; členskému štátu, osobe alebo podniku bude táto hodnota pripísaná na ľarchu;
 - b) bude na ľarchu Spoločenstva pripísaná hodnota osobitných štiepných materiálov, ktoré boli vyrobené alebo dovezené členským štátom, osobou alebo podnikom a stali sa vlastníctvom Spoločenstva; táto hodnota sa pripíše v prospech členského štátu, osobe alebo podniku. Podobný zápis sa uskutoční, keď členský štát, osoba alebo podnik vráti Spoločenstvu tie osobitné štiepne materiály, ktoré boli tomuto štátu, osobe alebo podniku predtým prenechané alebo dané k dispozícii.

2. Zmeny hodnoty, ktoré ovplyvňujú množstvá osobitných štiepných materiálov, budú na účtovné účely zaúčtované takým spôsobom, aby pre Spoločenstvo nevznikla strata alebo zisk. Riziká budú niesť alebo pripadnú držiteľovi.
3. Rozdiely vznikajúce pri horeuvedených transakciách budú splatné ihneď, ako o to požiada veriteľ.
4. Ak agentúra uskutoční transakcie na svoj vlastný účet, bude sa pre účely tejto kapitoly považovať za podnik.

Článok 90

Ak to budú vyžadovať nové okolnosti, môže Rada jednomyselným rozhodnutím na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom týmto prispôbiť ustanovenia tejto kapitoly týkajúce sa práva vlastníctva Spoločenstva; podnet môže v tomto smere vzísť zo strany členského štátu alebo Komisie. Komisia preverí každú žiadosť členského štátu.

Článok 91

Režim vlastníctva predmetov, materiálov a majetkových hodnôt, ku ktorým neprináleží vlastnícke právo Spoločenstvu v zmysle tejto kapitoly, sa spravuje vnútroštátnym právom jednotlivých členských štátov.

KAPITOLA 9

Spoločný jadrový trh

Článok 92

Ustanovenia tejto kapitoly sa uplatňujú na tovary a výrobky uvedené v zoznamoch, ktoré sú súčasťou prílohy IV tejto zmluvy.

Tieto zoznamy môže zmeniť Rada na návrh Komisie; podnet môže v tomto smere vzísť zo strany Komisie alebo členského štátu.

Článok 93

Členské štáty zrušia medzi sebou všetky dovozné a vývozné clá alebo poplatky s rovnakým účinkom a všetky množstevné obmedzenia dovozu a vývozu týkajúce sa:

- a) výrobkov uvedených v zoznamoch A¹ a A²,
- b) výrobkov uvedených v zozname B, ak podliehajú Spoločnému colnému sadzobníku a sú opatrené osvedčením vydaným Komisiou, ktorý potvrdzuje, že sú určené na jadrové účely.

Neeurópske územia spadajúce pod právomoc členského štátu môžu naďalej vyrubovať dovozné a vývozné clá alebo poplatky s rovnakým účinkom, pokiaľ majú výlučne fiškálnu povahu. Výška a systém týchto ciel a poplatkov nesmie viesť k diskriminácii medzi týmto štátom a ostatnými členskými štátmi.

Články 94 a 95

(zrušené)

Článok 96

Členské štáty zrušia vo vzťahu k štátnym príslušníkom iného členského štátu všetky obmedzenia založené na štátnej príslušnosti, ktoré sa dotýkajú práva prístupu ku kvalifikovaným zamestnaniam v oblasti jadrovej energie; prípustné sú výlučne len tie obmedzenia, ktoré vyplývajú zo základných požiadaviek verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a verejného zdravia.

Rada môže kvalifikovanou väčšinou po porade s Európskym parlamentom a na návrh Komisie, ktorá si najprv vyžiada stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru, vydať smernice pre uplatnenie tohto článku.

Článok 97

Na fyzické alebo právnické osoby verejného alebo súkromného práva, ktoré spadajú do právomoci členského štátu, sa nevzťahuje žiadne obmedzenie na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ si želajú zúčastniť sa na výstavbe jadrových zariadení vedeckého alebo priemyselného charakteru v Spoločenstve.

Článok 98

Členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na uľahčenie uzatvárania poistných zmlúv kryjúcich jadrové riziká.

Rada vydá kvalifikovanou väčšinou po porade s Európskym parlamentom a na návrh Komisie, ktorá si predtým vyžiada stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru, smernice pre uplatnenie tohto článku.

Článok 99

Komisia môže vydať odporúčania pre uľahčenie pohybu kapitálu určeného na financovanie priemyselných činností uvedených v prílohe II tejto zmluvy.

Článok 100

(zrušený)

KAPITOLA 10

Vonkajšie vzťahy

Článok 101

Spoločenstvo môže v rámci svojich právomocí vstupovať do záväzkov uzatváraním dohôd alebo zmlúv s tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu.

Takéto dohody a zmluvy bude Komisia prerokúvať v súlade so smernicami Rady; uzatvárané budú Komisiou po obdržaní súhlasu Rady; táto sa uznáva kvalifikovanou väčšinou.

Dohody a zmluvy, plnenie ktorých nevyžaduje súčinnosť Rady a je uskutočniteľné v rámci príslušného rozpočtu, však budú prerokovávané a uzatvárané len samostatne Komisiou; povinnosť Komisie spočíva len v nepretržitom informovaní Rady o týchto skutočnostiach.

Článok 102

Dohody a zmluvy uzatvorené s tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu, stranami ktorých sú okrem Spoločenstva jeden alebo viaceré členské štáty, nenadobudnú platnosť skôr, ako všetky dotknuté členské štáty neoznámia Komisii, že tieto dohody alebo zmluvy sa stali vykonateľnými v súlade s ustanoveniami ich vnútroštátnych právnych poriadkov.

Článok 103

Členské štáty oznámia Komisii návrhy dohôd a zmlúv s tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu, pokiaľ sa tieto dohody alebo zmluvy dotýkajú oblasti pôsobnosti tejto zmluvy.

Ak návrh dohody alebo zmluvy obsahuje ustanovenia, ktoré bránia plneniu tejto zmluvy, Komisia do jedného mesiaca od obdržania jej adresovaného oznámenia tlmočí dotknutému štátu svoje námietky.

Štát neuzatvorí navrhovanú dohodu alebo zmluvu, pokiaľ nevyhoví námietkam Komisie, alebo nesplní nález Súdneho dvora Európskej únie, vydaný na základe žiadosti dotknutého štátu v zrýchlenom konaní a vyjadrujúci súlad navrhovaných ustanovení s ustanoveniami tejto zmluvy. Žiadosť môže byť predložená Súdnemu dvoru Európskej únie kedykoľvek potom, ako štát obdržal námietky Komisie.

Článok 104

Osoby alebo podniky, ktoré uzatvoria alebo obnovia dohody alebo zmluvy s tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu po 1. januári 1958, alebo pre pristupujúce štáty, po dátume ich pristúpenia, sa nemôžu na takéto dohody alebo zmluvy odvolávať s cieľom vyhnúť sa povinnostiam, ktoré pre ne vyplývajú z tejto zmluvy.

Každý členský štát prijme všetky opatrenia, ktoré pokladá za potrebné, aby mohol predložiť Komisii na jej žiadosť všetky informácie týkajúce sa dohôd alebo zmlúv uzatvorených po dátumoch uvedených v prvom odseku v rámci pôsobnosti tejto zmluvy osobami alebo podnikmi s tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu. Komisia môže požadovať predloženie tohto oznámenia len pre účely overenia, či tieto dohody alebo zmluvy neobsahujú ustanovenia brániace plneniu tejto zmluvy.

O zlučiteľnosti týchto dohôd a zmlúv s ustanoveniami tejto zmluvy rozhoduje Súdny dvor Európskej únie na návrh Komisie.

Článok 105

Plneniu dohôd a zmlúv uzatvorených členským štátom, osobou alebo podnikom s tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu pred 1. januárom 1958, alebo pre pristupujúce štáty pred dátumom ich pristúpenia, nemôžu brániť jej ustanovenia, ak boli takéto dohody alebo zmluvy oznámené Komisii najneskôr 30 dní po nadobudnutí platnosti tejto zmluvy.

Dohody a zmluvy uzatvorené medzi 25. marcom 1957 a 1. januárom 1958, alebo pre pristupujúce štáty, medzi podpísaním listiny vstupu a dátumom ich pristúpenia osobou alebo podnikom s tretím štátom, medzinárodnou organizáciou alebo štátnym príslušníkom tretieho štátu nebudú dôvodom pre neplnenie tejto zmluvy, ak podľa stanoviska Súdneho dvora Európskej únie, rozhodujúceho na základe žiadosti Komisie, jeden z rozhodujúcich dôvodov uzatvorenia takejto dohody alebo zmluvy predstavoval pre niektorú zo strán úmysel vyhnúť sa ustanoveniam tejto zmluvy.

Článok 106

Členské štáty, ktoré pred 1. januárom 1958, alebo pre pristupujúce štáty, pred dátumom ich pristúpenia uzatvorili dohody s tretími štátmi o spolupráci v oblasti jadrovej energie, sú povinné viesť spoločne s Komisiou s týmito tretími štátmi rokovania tak, aby práva a záväzky vyplývajúce z týchto dohôd prevzalo, v čo možno najväčšom rozsahu, Spoločenstvo.

Každá nová dohoda, ktorá vyplynie z týchto rokovaní, si vyžaduje súhlas členského štátu alebo štátov, ktoré dohody podpísali, ako aj súhlas Rady rozhodujúcej kvalifikovanou väčšinou.

HLAVA III
INŠTITUCIONÁLNE A FINANČNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA 1

Uplatňovanie niektorých ustanovení Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o fungovaní Európskej únie

Článok 106a

1. Na túto zmluvu sa vzťahujú článok 7, články 13 až 19, článok 48 ods. 2 až 5 a články 49 a 50 Zmluvy o Európskej únii, článok 15, články 223 až 236, články 237 až 244, článok 245, články 246 až 270, články 272, 273 a 274, články 277 až 281, články 285 až 304, články 310 až 320, články 322 až 325 a články 336, 342 a 344 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ako aj Protokol o prechodných ustanoveniach.
2. Odkazy na Úniu, „Zmluvu o Európskej únii“, „Zmluvu o fungovaní Európskej únie“ alebo „zmluvy“ v ustanoveniach uvedených v odseku 1, ako aj v ustanoveniach uvedených v protokoloch pripojených tak k uvedeným zmluvám, ako aj k tejto zmluve, sa v rámci tejto zmluvy považujú za odkazy na Európske spoločenstvo pre atómovú energiu a na túto zmluvu.
3. Ustanovenia Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa neodchyľujú od ustanovení tejto zmluvy.

KAPITOLA 2

Orgány Spoločenstva

Oddiel 1

Európsky parlament

Články 107 až 114

(zrušené)

Oddiel 2

Rada

Články 115 až 123

(zrušené)

Oddiel 3

Komisia

Články 124 až 133

(zrušené)

Článok 134

1. Pri Komisii sa zriadi Vedecký a technický výbor s poradnou funkciou.

S výborom je potrebné poradiť sa v prípadoch stanovených touto zmluvou. Porada s výborom sa môže navyiac uskutočniť vo všetkých prípadoch, v ktorých to Komisia pokladá za potrebné.

2. Výbor sa skladá zo štyridsiatich dvoch členov, ktorých vymenúva Rada po porade s Komisiou.

Členovia výboru sú vymenovaní na osobnom princípe na obdobie piatich rokov. Možno ich vymenovať znova. Nie sú viazaní žiadnymi pokynmi.

Vedecký a technický výbor volí každoročne spomedzi svojich členov predsedu a predsedníctvo.

Článok 135

Komisia môže za účelom plnenia svojich úloh uskutočňovať akékoľvek porady a zriaďovať študijné výbory.

Oddiel 4

Súdny dvor Európskej únie

Články 136 až 143

(zrušené)

Článok 144

Súdny dvor Európskej únie má neobmedzenú právomoc pri:

- a) žalobách podľa článku 12 na určenie primeraných podmienok udeľovania licencií alebo sublicencií Komisiou;
- b) žalobách podaných osobami alebo podnikmi proti sankciám, ktoré im uložila Komisia podľa článku 83.

Článok 145

Ak sa Komisia domnieva, že osoba alebo podnik porušili túto zmluvu, pričom na toto porušenie sa nevzťahuje článok 83, vyzve členský štát, ktorý má nad touto osobou alebo podnikom právomoc, aby uložil sankcie za toto porušenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Ak dotknutý štát nevyhoví tejto požiadavke v lehote, ktorú stanoví Komisia, potom Komisia môže záležitosť predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie, aby potvrdil porušenie, z ktorého je osoba alebo podnik obvinený.

Články 146 až 156

(zrušené)

Článok 157

Pokiaľ táto zmluva neustanovuje inak, žaloby predložené Súdnemu dvoru Európskej únie nemajú odkladný účinok. Avšak ak Súdny dvor Európskej únie usúdi, že si to okolnosti vyžadujú, môže nariadiť odklad uplatnenia napadnutého aktu.

Články 158 až 160

(zrušené)

Oddiel 5

Dvor audítorov

Články 160a až 160c

(zrušené)

KAPITOLA 3

Ustanovenia spoločné pre viacero orgánov

Články 161 až 163

(zrušené)

Článok 164

Výkon rozhodnutia sa riadi predpismi občianskeho práva procesného štátu, na výsostnom území ktorého sa vykonáva. Doložku vykonateľnosti pripojí k rozhodnutiu len formálnym overením pravosti titulu vnútroštátny orgán, ktorého tým poverí vláda príslušného členského štátu a vyrozumie o tom Komisiu, Súdny dvor Európskej únie a Arbitrážny výbor zriadený podľa článku 18.

Ak sú na žiadosť oprávnenej strany splnené tieto formálne náležitosti, strana môže o výkon rozhodnutia v súlade s vnútroštátnym právom požiadať priamo príslušný orgán.

Výkon rozhodnutia možno zastaviť len rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie. Sťažnosti na protiprávny spôsob výkonu rozhodnutia však podliehajú právomoci vnútroštátnych súdov príslušnej krajiny.

KAPITOLA 4

Hospodársky a sociálny výbor

Články 165 až 170

(zrušené)

HLAVA IV

OSOBITNÉ FINANČNÉ USTANOVENIA

Článok 171

1. Pre každý rozpočtový rok sa zostavia odhady všetkých príjmov a výdavkov Spoločenstva, s výnimkou príjmov a výdavkov agentúry a spoločných podnikov a uvedú sa buď v prevádzkovom rozpočte alebo v rozpočte na výskum a investície.

Príjmy a výdavky každého rozpočtu musia byť v rovnováhe.

2. Príjmy a výdavky agentúry, pôsobiacej v súlade s obchodnými zvyklosťami, budú rozpočtované cez osobitný účet.

Podmienky predbežného zistenia, vykonania a auditu týchto príjmov a výdavkov budú pri zohľadnení stanov agentúry určené rozpočtovými nariadeniami podľa článku 322 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

3. Odhad príjmov a výdavkov spolu s prevádzkovými účtami a účtovnými súvahami spoločných podnikov pre každý rozpočtový rok sa predložia Komisii, Rade a Európskemu parlamentu v súlade so stanovami týchto podnikov.

Článok 172

1. (zrušený)

2. (zrušený)

3. (zrušený)

4. Pôžičky určené na financovanie výskumu alebo investícií sa uzatvárajú podľa podmienok stanovených Radou; Rada pritom rozhoduje spôsobom podľa článku 314 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Spoločenstvo si môže požičiavať na kapitálovom trhu členského štátu, a to buď v súlade s tamojšími právnymi predpismi upravujúcimi vnútroštátne emisie, alebo ak také ustanovenia v členskom štáte chýbajú, na základe dohody uzatvorenej medzi Komisiou a daným členským štátom.

Príslušné orgány členského štátu môžu odmietnuť udelenie súhlasu len vtedy, keď existujú obavy z výskytu vážnych porúch na kapitálovom trhu tohto štátu.

Články 173 a 173a

(zrušené)

Článok 174

- 1 Výdavky obsiahnuté v prevádzkovom rozpočte zahŕňajú najmä:
 - a) správne náklady,
 - b) výdavky na systém záruk a ochranu zdravia.
2. Výdavky obsiahnuté v rozpočte na výskum a investície zahŕňajú najmä:
 - a) výdavky na vykonanie výskumného programu Spoločenstva,
 - b) prípadnú účasť na kapitále agentúry a jej investičných výdavkoch,
 - c) výdavky na vybavenie školiacich zariadení,
 - d) prípadnú účasť v spoločných podnikoch a na vybraných spoločných operáciách.

Článok 175

(zrušený)

Článok 176

1. Pri dodržaní limitov vyplývajúcich z programov alebo rozhodnutí súvisiacich s výdavkami, ktoré si podľa tejto zmluvy vyžadujú jednomyselné schválenie Radou, príspevky týkajúce sa výdavkov na výskum a investície zahŕňajú:
 - a) oprávnenia na prevzatie záväzkov pre krytie viacerých položiek, ktoré predstavujú samostatnú jednotku a tvoria súvislý celok;
 - b) platobné oprávnenia predstavujúce maximálny obnos výdavkov splatných každý rok pre záväzky prevzaté podľa písmena a).
2. Plán splatnosti záväzkov a platieb sa pripojí vo forme prílohy k návrhu Komisie pre príslušný rozpočet.

3. Prostriedky určené na výskum a investície sa rozčlenia podľa kapitol, v ktorých sú príspevky zoskupené podľa svojej povahy alebo určenia; v prípade potreby sa kapitoly rozčlenia v súlade s rozpočtovými nariadeniami vydanými podľa článku 322 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

4. Využiteľné platobné oprávnenia sa na základe rozhodnutia Komisie prevedú na ďalší rozpočtový rok, pokiaľ Rada nerozhodne inak.

Články 177 až 181

(zrušené)

Článok 182

1. Komisia za predpokladu, že vyrozumie príslušné orgány dotknutých členských štátov, môže previesť aktíva v mene jedného členského štátu do meny iného členského štátu v takom rozsahu, ako je potrebné pre ciele sledované touto zmluvou. Ak má hotovosť alebo iné likvidné aktíva v menách, ktoré potrebuje, vyhýba sa takýmto prevodom.

2. Komisia udržiava styk s každým členským štátom prostredníctvom orgánu, ktorý určí daný štát. Pri vykonávaní finančných operácií Komisia využíva služby emisnej banky príslušného členského štátu alebo akejkolvek inej finančnej inštitúcie schválenej týmto štátom.

3. Čo sa týka výdavkov, ktoré musí Spoločenstvo uskutočniť v peňažných menách tretích štátov, Komisia predloží Rade pred záverečným schválením rozpočtov plán udávajúci predpokladané príjmy a výdavky v rôznych menách.

Rada schvaľuje tento plán kvalifikovanou väčšinou. Môže byť upravený v priebehu rozpočtového roka na základe toho istého postupu.

4. Členské štáty poskytnú Komisii peňažné obnosy v menách tretích krajín, potrebné na výdaje uvedené v pláne podľa odseku 3 v súlade s kľúčmi stanovenými v článku 172. Prostriedky, ktoré získa Komisia v menách tretích krajín, sa prevedú na členské štáty v súlade s tými istými kľúčmi.

5. Komisia môže voľne nakladať s peňažnými obnosmi v menách tretích krajín pochádzajúcich z pôžičiek uzatvorených v týchto krajinách.

6. Rada môže na návrh Komisie jednomyselným rozhodnutím úplne alebo čiastočne uplatniť na agentúru a spoločné podniky devízovú úpravu uvedenú v predchádzajúcich odsekoch a v prípade potreby prispôbiť tento mechanizmus ich prevádzkovým požiadavkám.

*Články 183 a 183a**(zrušené)*

HLAVA V

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA*Článok 184*

Spoločenstvo má právnu subjektivitu.

Článok 185

V každom členskom štáte požíva Spoločenstvo najširšiu spôsobilosť na práva a právne úkony, aké ich právo priznáva právnickým osobám; Spoločenstvo môže najmä nadobúdať alebo scudzovať hnutel'ný a nehnuteľný majetok a môže vystupovať pred súdmi. V takom prípade Spoločenstvo zastupuje Komisia.

*Článok 186**(zrušený)**Článok 187*

V medziach a za podmienok stanovených Radou v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy Komisia môže zhromažďovať všetky informácie a vykonávať všetky šetrenia potrebné na splnenie úloh, ktorými je poverená.

Článok 188

Zmluvná zodpovednosť Spoločenstva sa spravuje právom, ktorým sa spravuje príslušná zmluva.

V prípade mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstvo v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov nahradí všetky škody spôsobené jeho orgánmi alebo jeho zamestnancami pri výkone ich povinností.

Osobná zodpovednosť zamestnancov voči Spoločenstvu sa riadi ustanoveniami ich služobného poriadku alebo podmienkami zamestnávania.

Článok 189

Sídlo orgánov Spoločenstva sa určí po vzájomnej dohode vlád členských štátov.

*Článok 190**(zrušený)*

Článok 191

Na území členských štátov požíva Spoločenstvo výsady a imunity, ktoré sú potrebné na plnenie jeho poslania, za podmienok ustanovených v Protokole o výsadách a imunitách Európskej únie.

Článok 192

Členské štáty prijímú všetky vhodné opatrenia, či už všeobecného alebo osobitného charakteru, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy alebo z konania orgánov Spoločenstva. Členské štáty napomáhajú plneniu poslania Spoločenstva.

Zdržia sa všetkých opatrení, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov tejto zmluvy.

Článok 193

Členské štáty sa zaväzujú, že spory, ktoré sa týkajú výkladu alebo uplatňovania tejto zmluvy vyriešia v súlade so zmluvou.

Článok 194

1. Od členov orgánov Spoločenstva, členov výborov, úradníkov a ostatných zamestnancov Spoločenstva a všetkých ďalších osôb, ktoré z dôvodu svojej funkcie alebo svojich verejných alebo súkromných vzťahov s orgánmi a zariadeniami Spoločenstva alebo so spoločnými podnikmi získavajú alebo prichádzajú do styku s faktami, informáciami, poznatkami, dokumentmi alebo skutočnosťami, ktoré sú predmetom systému utajenia na základe ustanovení vydaných členským štátom alebo orgánom Spoločenstva, sa žiada, aby ich neodovzdávali žiadnym neoprávneným osobám alebo verejnosti ani po ukončení tejto funkcie alebo týchto vzťahov.

Každý členský štát považuje porušenie tejto povinnosti za nedodržanie svojich predpisov utajovania; pritom uplatňuje vo vzťahu k skutkovým podstatám a príslušnosti vlastné právne predpisy o porušovaní bezpečnosti štátu alebo ochraňovaní služobného tajomstva. Členský štát v takomto prípade bude stíhať na žiadosť dotknutého členského štátu alebo Komisie každého páchatel'a priestupku spadajúceho do jeho právomoci.

2. Každý členský štát oznámi Komisii všetky právne predpisy upravujúce na jeho území klasifikáciu a utajovanie informácií, poznatkov, dokumentov alebo skutočností patriacich do pôsobnosti tejto zmluvy.

Komisia zabezpečí oznámenie týchto predpisov ostatným členským štátom.

Každý členský štát prijme všetky primerané opatrenia na uľahčenie postupného zavádzania čo možno najjednoduchšieho a komplexného bezpečnostného systému. Komisia môže po porade s dotknutými členskými štátmi za týmto účelom predložiť odporúčania.

3. Orgány Spoločenstva a ich zariadenia, ako aj spoločné podniky sú povinné uplatňovať pravidlá systému utajenia, ktoré platia na území ich sídla.

4. Každé oprávnenie prístupu k faktom, informáciám, dokumentom alebo skutočnostiam vzťahujúcich sa na oblasť pôsobnosti tejto zmluvy a podliehajúce systému utajenia, poskytnuté orgánom Spoločenstva alebo členským štátom osobe, uskutočňujúcej činnosť v oblastiach upravených touto zmluvou, uzná každý orgán a každý iný členský štát.

5. Ustanovenia tohto článku nebránia uplatneniu osobitných ustanovení vyplývajúcich z dohôd uzatvorených medzi členským štátom a tretím štátom alebo medzinárodnou organizáciou.

Článok 195

Orgány Spoločenstva, agentúra a spoločné podniky sú povinné pri uplatňovaní tejto zmluvy vyhovieť podmienkam prístupu k rudám, zdrojovým materiálom a osobitným štiepnym materiálom, ktoré sú uvedené vo vnútroštátnych právnych predpisoch vydaných z dôvodu ochrany verejného poriadku alebo verejného zdravia.

Článok 196

Na účely tejto zmluvy, pokiaľ nie je uvedené inak:

- a) „osoba“ znamená každú fyzickú osobu, ktorá vykonáva všetky alebo niektoré zo svojich činností na území členských štátov v oblasti, ktorá je vymedzená v príslušnej kapitole tejto zmluvy;
- b) „podnik“ znamená každý podnik alebo zariadenie, ktoré vykonáva všetky alebo niektoré zo svojich činností na území členských štátov v oblasti, ktorá je vymedzená v príslušnej kapitole tejto zmluvy; ich verejnoprávne alebo súkromnoprávne postavenie nie je pritom rozhodujúce.

Článok 197

Na účely tejto zmluvy sa:

1. „osobitnými štiepnymi materiálmi“ rozumejú plutónium 239; urán 233; urán obohatený o urán 235 alebo urán 233; všetky výrobky obsahujúce jeden alebo viacero z horeuvedených izotopov a iné štiepne materiály, ktoré Rada určí rozhodnutím kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie; výraz „osobitné štiepne materiály“ však nikdy nezahŕňa zdrojové materiály;
2. „uránom obohateným o urán 235 alebo urán 233“ rozumie urán obsahujúci urán 235 alebo urán 233 alebo obidva uvedené izotopy v takom množstve, že relatívne zastúpenie súčtu týchto dvoch izotopov k izotopu 238 je väčšie, ako zastúpenie izotopu 235 k izotopu 238 vyskytujúcom sa v prírode;
3. „zdrojovými materiálmi“ rozumejú urán obsahujúci zmes izotopov, vyskytujúcu sa v prírode; urán, ktorého obsah izotopu uránu 235 sa nachádza pod normálom; tórium; všetky horeuvedené prvky vo forme kovu, zliatiny, chemickej zlúčeniny alebo koncentráту; všetky iné látky obsahujúce jeden alebo viac z horeuvedených prvkov v koncentráciách, ktoré stanoví Rada kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie;
4. „rudami“ rozumejú všetky rudy obsahujúce v priemernej koncentrácii látky, z ktorých sa môžu vhodnými chemickými a fyzikálnymi procesmi získavať horeuvedené zdrojové materiály; naznačenú priemernú koncentráciu stanoví Rada kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie.

Článok 198

Pokiaľ nie je uvedené inak, ustanovenia tejto zmluvy sa uplatňujú na európske územia členských štátov a na neeurópske územia týchto štátov, ktoré podliehajú ich právomoci.

Uplatňujú sa tiež na európskych územiach, za ktoré v zahraničných vzťahoch zodpovedá členský štát.

Ustanovenia tejto zmluvy sa vzťahujú na Ålandské ostrovy v súlade s ustanoveniami určenými v Protokole č.2 k aktu týkajúcemu sa podmienok pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva.

Bez ohľadu na predchádzajúce odseky:

- a) Táto zmluva sa nevzťahuje na Faerské ostrovy.

Táto zmluva sa nevzťahuje na Grónsko.

- b) Táto zmluva neplatí pre výsostné územia Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska na Cypre.
- c) Táto zmluva neplatí pre tie zámorské krajiny a územia, ktoré udržiujú osobitné vzťahy so Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska a nie sú uvedené v prílohe II k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie.
- d) Táto zmluva platí pre Ostrovy Lamanšského prielivu a Ostrov Man len v rozsahu potrebnom na vykonanie opatrení určených pre tieto ostrovy v Zmluve o vstupe nových členských štátov do Európskeho hospodárskeho spoločenstva a do Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, podpísanej 22. januára 1972.

(písm. e) zrušené)

Článok 199

Komisia udržiava všetky vhodné vzťahy s orgánmi Organizácie spojených národov, jej špecializovanými organizáciami a orgánmi Svetovej obchodnej organizácie.

Komisia udržiava aj potrebné vzťahy so všetkými medzinárodnými organizáciami.

Článok 200

Spoločenstvo nadviaže všetky vhodné formy spolupráce s Radou Európy.

Článok 201

Spoločenstvo dohodne úzku spoluprácu s Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj; jej podrobnosti budú určené vzájomnou dohodou.

Článok 202

Ustanovenia tejto zmluvy nebránia existencii ani vytváraniu regionálnych únií medzi Belgickom a Luxemburskom alebo medzi Belgickom, Luxemburskom a Holandskom, ak sa ciele týchto regionálnych únií nedosiahnu uplatňovaním tejto zmluvy.

Článok 203

V prípade, že na dosiahnutie niektorého z cieľov Spoločenstva je potrebný akt Spoločenstva, a táto zmluva na to neposkytuje potrebné právomoci, prijme Rada jednomyselným rozhodnutím vhodné opatrenia na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom.

Články 204 a 205

(zrušené)

Článok 206

Spoločenstvo môže uzavrieť s jedným alebo s viacerými štátmi alebo s medzinárodnými organizáciami dohody o pridružení, ktoré upravujú vzájomné práva a povinnosti, spoločné postupy a osobitné konania.

Tieto dohody uzatvára Rada, ktorá sa uznáva jednomyselne po porade s Európskym parlamentom.

Ak takéto dohody znamenajú zmenu alebo doplnenie tejto zmluvy, tieto zmeny a doplnenia sa musia najskôr prijať podľa postupu, ktorý je ustanovený v článku 48 ods. 2 až 5 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 207

Protokoly pripojené k tejto zmluve na základe vzájomného súhlasu členských štátov tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.

Článok 208

Táto zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú.

HLAVA VI

USTANOVENIA, KTORÉ SA TÝKAJÚ POČIATOČNÉHO UPLATŇOVANIA TEJTO ZMLUVY

(zrušená)

Články 209 až 223

(zrušené)

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 224

Túto zmluvu ratifikujú Vysoké zmluvné strany v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi. Ratifikačné listiny budú uložené u vlády Talianskej republiky.

Táto zmluva nadobudne platnosť prvý deň v mesiaci, ktorý nasleduje po uložení ratifikačných listín posledného signatárskeho štátu. Ak sa však uloženie uskutoční menej ako 15. deň pred začiatkom nasledujúceho mesiaca, táto zmluva nadobúda platnosť až v prvý deň druhého mesiaca nasledujúceho po dátume tohto uloženia.

Článok 225

Táto zmluva, vyhotovená v jedinom origináli v holandskom, francúzskom, nemeckom a talianskom jazyku, pričom všetky štyri znenia sú úplne autentické, bude uložená v archívoch vlády Talianskej republiky, ktorá vydá overenú kópiu každej vláde ostatných signatárskych štátov.

Podľa zmlúv o pristúpení je autentická taktiež anglická, bulharská, česká, dánska, estónska, fínska, grécka, chorvátska, írsky, litovská, lotyšská, maďarská, maltská, poľská, portugalská, rumunská, slovenská, slovinská, španielska a švédsky verzia tejto zmluvy.

NA DÔKAZ TOHO splnomocnení zástupcovia podpísali túto zmluvu.

V Ríme dvadsiateho piateho marca roku tisíc deväťstopäťdesiatšedem.

(zoznam signatárov nie je reprodukováný)

PRÍLOHY

PRÍLOHA I

OBLASTI VÝSKUMU TÝKAJÚCE SA JADROVEJ ENERGIE PODĽA ČLÁNKU 4 TEJTO ZMLUVY

I Suroviny

1. Metódy prieskumu a ťažby základných materiálov (urán, tórium a ďalšie výrobky majúce osobitný význam v oblasti jadrovej energie).
2. Metódy koncentrácie týchto materiálov a ich konverzie na technicky čisté zlúčeniny.
3. Metódy konverzie týchto technicky čistých zlúčenín na zlúčeniny a kovy jadrovej kvality.
4. Metódy konverzie a spracovania týchto zlúčenín a kovov – ako aj plutónia, uránu 235 alebo uránu 233, buď čistých alebo kombinovaných so zlúčeninami alebo kovmi – na palivové články v chemickom, keramickom alebo metalurgickom priemysle.
5. Metódy ochrany týchto palivových článkov proti korózii alebo erózii externými činidlami.
6. Metódy výroby, čistenia, spracovania a konzervácie ostatných osobitných materiálov používaných v oblasti jadrovej energie, najmä:
 - a) moderátorov ako ťažká voda, grafit v jadrovej kvalite, berýlium a oxidy berýlia,
 - b) konštrukčných materiálov ako zirkón (bez hafnia), niób, lantán, titán, berýlium a ich oxidy, karbidy a ďalšie zlúčeniny, ktoré je možné použiť v oblasti jadrovej energie,
 - c) chladív ako hélium, organické kvapaliny, sodík, zliatiny sodíka a draslíka, bizmut, zliatiny olova a bizmutu.
7. Metódy separácie izotopov:
 - a) uránu,
 - b) materiálov v zistiteľných množstvách, ktoré môžu byť použité pri výrobe jadrovej energie ako sú lítium 6 a 7, dusík 15, bór 10,
 - c) izotopov používaných v malých množstvách pre výskum.

II Fyzika aplikovaná v oblasti jadrovej energie

1. Aplikovaná teoretická fyzika:

- a) nízkoenergetické jadrové reakcie, najmä reakcie vyvolané neutrónmi,
- b) jadrové štiepenie,
- c) interakcia ionizujúceho žiarenia a fotónov s látkou,
- d) teória pevných látok,
- e) výskum fúzie so zvláštnym zreteľom k správaniu sa ionizovanej plazmy pri pôsobení elektromagnetických síl a k termodynamike extrémne vysokých teplôt.

2. Aplikovaná experimentálna fyzika:

- a) tie isté oblasti ako sú uvedené v bode 1,
- b) výskum vlastností transuránových prvkov, ktoré majú význam v oblasti jadrovej energie.

3. Výpočty reaktorov:

- a) teoretická makroskopická neutrónová fyzika,
- b) experimentálne neutrónové merania: exponenciálne a kritické experimenty,
- c) termodynamické výpočty a výpočty pevnosti materiálov,
- d) zodpovedajúce experimentálne merania,
- e) kinetika reaktorov, problémy kontroly ich prevádzky a zodpovedajúce experimenty,
- f) výpočty ochrany pred žiarením a zodpovedajúce experimenty.

III Fyzikálna chémia reaktorov

1. Výskum zmien vo fyzikálnej a chemickej štruktúre a zmien technických vlastností rôznych materiálov v reaktoroch spôsobené:

- a) teplom,
- b) charakterom činidiel s ktorými sú v styku,
- c) mechanickými faktormi.

2. Výskum degradácie a iných fenoménov spôsobených žiarením v:
 - a) palivových článkoch,
 - b) konštrukčných materiáloch a chladivách,
 - c) moderátoroch.
3. Aplikácia analytickej chémie a analytickej fyzikálnej chémie na reaktorové súčasti.
4. Fyzikálna chémia homogénnych reaktorov: rádiochémia, korózia.

IV **Spracovanie rádioaktívnych materiálov**

1. Metódy extrakcie plutónia a uránu ²³³ z ožiareného jadrového paliva a možné znovuzískanie uránu alebo tória.
2. Chémia a metalurgia plutónia.
3. Metódy extrakcie a chémie ostatných transuránových prvkov.
4. Metódy extrakcie a chémie užitočných rádioizotopov:
 - a) produkty jadrového štiepenia,
 - b) rádioizotopy získané ožarovaním.
5. Koncentrácia a skladovanie nepoužiteľného rádioaktívneho odpadu.

V **Použitie rádioizotopov**

Použitie rádioizotopov ako aktívnych prvkov alebo indikátorov v:

- a) priemysle a vede,
- b) medicíne a biológii,
- c) pôdohospodárstve.

VI **Štúdium škodlivých vplyvov žiarenia na živé organizmy**

1. Výskum detekcie a merania škodlivého žiarenia.
2. Výskum zodpovedajúcich preventívnych a ochranných opatrení a primeraných bezpečnostných noriem.
3. Výskum liečenia dôsledkov ožiarovania.

VII Zariadenia

Výskum týkajúci sa konštrukcie a zdokonalenia zariadenia špeciálne určeného nie len pre reaktory, ale aj pre akékoľvek priemyselné a výskumné zariadenia potrebné pre výskumné činnosti menované vyššie. Ako príklady môžu byť uvedené:

1. Nasledovné typy mechanického zariadenia:

- a) čerpadlá pre špeciálne kvapaliny,
- b) výmenníky tepla,
- c) prístroje pre výskum v jadrovej fyzike (ako napr. selektory rýchlosti neutrónov),
- d) zariadenia s diaľkovým ovládaním.

2. Nasledovné typy elektrozariadenia:

- a) prístroje pre zisťovanie a meranie žiarenia používané najmä pri:
 - vyhľadávaní minerálov,
 - vedeckom a technickom výskume,
 - riadení reaktorov,
 - ochrane zdravia,
- b) zariadenia pre obsluhu reaktorov,
- c) nízkoenergetické urýchľovače častíc do 10 MeV.

VIII Ekonomické aspekty výroby energie

- 1. Porovnávacie teoretické a experimentálne štúdie rôznych typov reaktorov.
 - 2. Technický a ekonomický výskum palivových cyklov.
-

PRÍLOHA II

PRIEMYSELNÉ ČINNOSTI PODĽA ČLÁNKU 41 TEJTO ZMLUVY

1. Ťažba uránových a tóriových rúd.
 2. Koncentrovanie týchto rúd.
 3. Chemické spracovanie a čistenie uránových a tóriových koncentrátov.
 4. Príprava jadrových palív v akejkoľvek forme.
 5. Výroba jadrových palivových článkov.
 6. Výroba fluoridu uránového.
 7. Výroba obohateného uránu.
 8. Spracovanie ožiareného jadrového paliva pre účely separácie niektorých alebo všetkých prvkov, ktoré obsahuje.
 9. Výroba reaktorových moderátorov.
 10. Výroba zirkónia bez obsahu hafnia alebo jeho zlúčenín.
 11. Jadrové reaktory všetkých typov a pre všetky účely.
 12. Zariadenia pre priemyselné spracovanie rádioaktívneho odpadu, ktoré sú inštalované spolu s jedným alebo viacerými horeuvedenými zariadeniami.
 13. Polopriemyselné zariadenia pre prípravu konštrukcie zariadení zahrnutých v činnostiach 3 až 10.
-

PRÍLOHA III

VÝHODY, KTORÉ MÔŽU BYŤ UDELENÉ SPOLOČNÝM PODNIKOM PODĽA ČLÁNKU 48 TEJTO ZMLUVY

1. a) Uznatie, že pri nadobúdaní nehnuteľného majetku požadovaného pri zakladaní spoločných podnikov sa uplatňuje status verejného záujmu v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom;
b) Uplatnenie vnútroštátnych konaní o vyvlastnení z dôvodu verejného záujmu tak, aby sa takéto nadobúdanie mohlo doceliť tam, kde nie je možné doceliť priateľskú dohodu.
2. Právo poskytnutia licencií cestou arbitráže alebo z úradnej moci podľa článkov 17 až 23.
3. Oslobodenie od všetkých dávok a poplatkov pri zakladaní spoločných podnikov a od všetkých poplatkov z majetkových príspevkov.
4. Oslobodenie od všetkých daní a poplatkov pri nadobúdaní nehnuteľného majetku a zo všetkých registračných a evidenčných poplatkov.
5. Oslobodenie od všetkých priamych daní vzťahujúcich sa na spoločné podniky, ich majetok, majetkové hodnoty alebo výnosy.
6. Oslobodenie od všetkých colných poplatkov a poplatkov podobného charakteru a zo všetkých zákazov a obmedzení v dovoze a vývoze hospodárskej alebo fiškálnej povahy týkajúcich sa:
 - a) vedeckého a technického zariadenia s výnimkou stavebného materiálu a zariadení pre administratívne účely;
 - b) látok, ktoré sú alebo majú byť spracované v spoločných podnikoch.
7. Úľavy v oblasti devízovej výmeny podľa odseku 6 článku 182.
8. Oslobodenie pre štátnych príslušníkov členských štátov zamestnaných v spoločných podnikoch, ich manželských partnerov a nimi vyživovaných rodinných príslušníkov od obmedzení vstupu a pobytu.

PRÍLOHA IV

ZOZNAMY TOVAROV A VÝROBKOV PODLIEHAJÚCICH USTANOVENIAM KAPITOLY 9 O SPOLOČNOM JADROVOM TRHU**Zoznam A¹**

Uránové rudy obsahujúce viac ako 5 % hmotnostných prírodného uránu.

Smolinec obsahujúci viac ako 5 % hmotnostných prírodného uránu.

Oxidy uránu.

Anorganické zlúčeniny prírodného uránu iné ako oxidy uránu a fluorid uránový.

Organické zlúčeniny prírodného uránu.

Neupravený alebo upravený prírodný urán.

Zliatiny obsahujúce plutónium.

Organické alebo anorganické zlúčeniny uránu obohatené o organické alebo anorganické zlúčeniny uránu 235.

Organické alebo anorganické zlúčeniny uránu 233.

Tórium obohatený o urán 233.

Organické alebo anorganické zlúčeniny plutónia.

Urán obohatený o plutónium.

Urán obohatený o urán 235.

Zliatiny obsahujúce urán obohatený o urán 235 alebo urán 233.

Plutónium.

Urán 233.

Fluorid uránový.

Manazit.

Tóriová ruda obsahujúca viac ako 20 % hmotnostných tória.

Uránotorianit obsahujúci viac ako 20 % hmotnostných tória.

Neupravené alebo upravené tórium.

Oxid tórnatý.

Anorganické zlúčeniny tória iné ako oxid tórnatý.

Organické zlúčeniny tória.

Zoznam A²

Deutérium a jeho zlúčeniny (vrátane ťažkej vody), v ktorých pomer počtu atómov deutéria k obyčajným atómom vodíka prevyšuje 1: 5 000.

Ťažký parafín, v ktorom pomer počtu atómov deutéria k obyčajným atómom vodíka prevyšuje 1: 5 000.

Zmesi alebo roztoky, v ktorých pomer počtu atómov deutéria k obyčajným atómom vodíka prevyšuje 1: 5 000.

Jadrové reaktory.

Prístroje na separáciu uránových izotopov difúziou plynu alebo inými metódami.

Prístroje na výrobu deutéria, jeho zlúčenín (vrátane ťažkej vody), derivátov a zmesí alebo roztokov obsahujúcich deutérium, v ktorých pomer počtu atómov deutéria a obyčajných atómov vodíka prevyšuje 1: 5 000:

- prístroje využívajúce elektrolýzu vody;
- prístroje využívajúce destiláciu vody, tekutého vodíka, atď.;
- prístroje využívajúce výmenu izotopov medzi sírovodíkom a vodou v dôsledku zmeny teploty;
- prístroje využívajúce iné technológie.

Prístroje zvlášť navrhnuté pre chemické spracovanie rádioaktívneho materiálu:

- prístroje na separáciu vyhoreného jadrového paliva:
 - chemickým procesom (rozpúšťadlami, precipitáciou, iontovou výmenou, atď.);
 - fyzikálnym procesom (frakčnou destiláciou, atď.);
- prístroje na spracovanie odpadov;
- prístroje na recykláciu paliva.

Vozidlá zvlášť navrhnuté na prepravu vysoko rádioaktívnych výrobkov:

- vagóny a vozne akéhokoľvek rozchodu;
- nákladné autá;
- motorizované pracovné vozíky na manipuláciu s tovarom;
- prívesy a návesy a iné nemotorové vozidlá.

Obaly s oloveným tienením proti žiareniu na prepravu alebo skladovanie rádioaktívneho materiálu.

Umelé rádioaktívne izotopy a ich anorganické a organické zlúčeniny.

Diaľkovo riadené mechanické manipulátory špeciálne navrhnuté pre manipuláciu s vysoko rádioaktívnymi látkami:

- mechanické manipulačné náradie, pevné alebo mobilné, ale ktoré nie je možné obsluhovať manuálne.

Zoznam B

(položka zrušená)

Lítiové rudy a koncentráty.

Kovy jadrovej kvality:

- nespracované berýlium (glucínium);
- nespracovaný bizmut;
- nespracovaný niób (kolumbium);
- nespracovaný zirkón (bez hafnia);
- nespracované lítium;
- nespracovaný hliník;
- nespracovaný vápnik;
- nespracovaný horčík.

Trifluorid bóru.

Anhydrid kyseliny fluorovodíkovej.

Trifluorid chlóru.

Trifluorid brómu.

Hydroxid lítny.

Fluorid lítny.

Chlorid lítny.

Hydrid lítny.

Uhličitan lítny.

Oxid berylnatý (glucín) v jadrovej kvalite.

Žiaruvzdorné tehly z oxidu berylnatého v jadrovej kvalite.

Ďalšie žiaruvzdorné výrobky z oxidu berylnatého v jadrovej kvalite.

Umelý grafit vo forme blokov alebo tyčí, v ktorom je obsah bóru rovnaký alebo menší ako jedna milióntina a v ktorom je celkový mikroskopický účinný prierez pre absorpciu tepelných neutrónov rovnaký alebo menší ako 5 milibarn/atóm.

Umelé separované stabilné izotopy.

Elektromagnetické separátory iónov vrátane hmotnostných spektrografov a hmotnostných spektrometrov.

Reaktorové simulátory (špeciálne analógové počítače).

Diaľkovo ovládané mechanické manipulátory:

— ručne ovládané (t.j. manuálne ovládané ako nástroj).

Čerpadlá tekutého kovu.

Vákuové čerpadlá veľkého podtlaku.

Výmenníky tepla špeciálne konštruované pre jadrové elektrárne.

Prístroje pre detekciu žiarenia (a zodpovedajúce náhradné diely) typov, ktoré sú uvedené ďalej, špeciálne konštruované alebo prispôbované pre detekciu alebo meranie jadrového žiarenia ako alfa a beta častíc, gama lúčov, neutrónov a protónov:

— Geigerove počítacie trubice a proporcionálne počítače;

— prístroje pre detekciu alebo meranie obsahujúce Geiger-Müllerove trubice alebo proporcionálne počítače;

— ionizačné komory;

- prístroje obsahujúce ionizačné komory;
- prístroje na detekciu alebo meranie žiarenia pri vyhľadávaní rúd, kontrole reaktorov, vzduchu, vody a pôdy;
- detekčné trubice neutrónov používajúce bór, trifluorid bóru, vodík alebo štiepny prvok;
- prístroje pre detekciu alebo meranie obsahujúce trubice pre detekciu neutrónov používajúce bór, trifluorid bóru, vodík alebo štiepny prvok;
- scintilačné kryštály, ktoré sú osadené alebo v kovovom puzdre (pevné scintilátory);
- prístroje pre detekciu alebo meranie obsahujúce tekuté, pevné alebo plynové scintilátory;
- zosilňovače špeciálne konštruované pre jadrové merania vrátane lineárnych zosilňovačov, predzosilňovačov, „distribučných zosilňovačov“ (distributed amplifiers) a analyzátorov (pulse height analysers);
- koincidenčné prístroje pre použitie s detektormi žiarenia;
- elektroskopy a elektrometre vrátane dozimetrov (ale okrem prístrojov určených pre inštrukčné účely, jednoduchých elektroskopov s kovovými listami, dozimetrov špeciálne konštruovaných pre použitie so zdravotníckymi röntgenovými prístrojmi a elektrostatických meracích prístrojov);
- prístroje, ktoré sú schopné merať prúdy slabšie ako 1 pikoampér;
- fotonásobiče s fotokatódou, ktorá dáva prúd najmenej 10 mikroampérov na lumen a ktorých priemerné zosilenie je väčšie ako 10^5 a všetky ostatné typy elektronásobičov aktivovaných kladnými iónmi;
- pomerné a elektronické integračné merače pre detekciu žiarenia.

Cyklotróny, „Van de Graaffove“ alebo „Cockroft-Waltonove“ elektrostatické generátory, lineárne urýchľovače a iné „elektronukleárne“ stroje schopné udeliť časticiam energiu väčšiu ako 1 MeV.

Magnety špeciálne konštruované pre horeuvedené stroje a prístroje (cyklotróny, atď.).

Urýchľovače a sústreďovacie trubice typov používaných v hmotnostných spektrometroch a spektrografoch.

Intenzívne elektronické zdroje kladných iónov pre použitie s urýchľovačmi častíc, hmotnostnými spektrometrami a podobnými zariadeniami.

Antiradiačné tabuľové sklo:

- liate alebo valcované sklo (vrátane drôtového a vrstveného skla), s neupraveným alebo lešteným povrchom na jednej alebo oboch stranách, v štvorcových alebo kvádrových platniach alebo plátoch;
- liate alebo valcované sklo (či už s neupraveným alebo lešteným povrchom) upravené na tvar iný ako štvorec alebo kváder alebo ohýbané alebo inak spracované (úkosované alebo gravírované, atď.);
- bezpečnostné sklo vrátane spracovaného, skladajúce sa z tvrdeného skla alebo z jednej alebo viacerých sklených vrstiev.

Vzduchotesné odevy umožňujúce ochranu proti žiareniu alebo rádioaktívnej kontaminácii:

- z plastu;
- z gumy;
- z impregnovanej alebo natieranej textílie:
 - pre mužov,
 - pre ženy.

Difenyl (ak v skutočnosti ide o aromatický hydrokarbón $C_6H_5C_6H_5$).

Trifenyl.

PRÍLOHA V

POČIATOČNÝ VÝSKUMNÝ A VZDELÁVACÍ PROGRAM PODĽA ČLÁNKU 215 TEJTO ZMLUVY

(zrušená)

PROTOKOLY

PROTOKOL O ÚLOHE NÁRODNÝCH PARLAMENTOV V EURÓPSKEJ ÚNII

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

PRIPOMÍNAJÚC, že spôsob, akým národné parlamenty vykonávajú kontrolu svojej vlády vo vzťahu k činnostiam Únie, je záležitosťou ústavného systému a praxe každého členského štátu,

ŽELAJÚC SI povzbudzovať národné parlamenty k väčšiemu zapojeniu do činností Európskej únie a posilňovať ich možnosť vyjadrovať svoje názory k návrhom legislatívnych aktov Európskej únie, ako aj k ďalším záležitostiam ich osobitného záujmu,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o fungovaní Európskej únie a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

HLAVA I

INFORMÁCIE PRE NÁRODNÉ PARLAMENTY

Článok 1

Konzultačné dokumenty Komisie (zelené a biele knihy a oznámenia) postúpi Komisia pri ich zverejnení priamo národným parlamentom. Komisia tiež postúpi národným parlamentom ročný plán legislatívnych úloh, ako aj všetky ostatné dokumenty legislatívneho plánovania alebo stratégie politiky v rovnakom čase ako Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 2

Návrhy legislatívnych aktov zaslané Európskemu parlamentu a Rade sa postúpia národným parlamentom.

Na účely tohto protokolu „návrh legislatívneho aktu“ znamená návrhy Komisie, iniciatívy skupiny členských štátov, iniciatívy Európskeho parlamentu, žiadosti Súdneho dvora, odporúčania Európskej centrálnej banky a žiadosti Európskej investičnej banky, ktorých cieľom je prijatie legislatívneho aktu.

Návrh legislatívneho aktu pochádzajúci od Komisie postúpi národným parlamentom priamo Komisia v rovnakom čase ako Európskemu parlamentu a Rade.

Návrh legislatívneho aktu pochádzajúci od Európskeho parlamentu postúpi národným parlamentom priamo Európsky parlament.

Návrh legislatívneho aktu pochádzajúci od skupiny členských štátov, Súdneho dvora, Európskej centrálnej banky alebo Európskej investičnej banky postúpi národným parlamentom Rada.

Článok 3

Národné parlamenty môžu v súlade s postupom ustanoveným v Protokole o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality poslať predsedom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie odôvodnené stanovisko k tomu, či je návrh legislatívneho aktu v súlade so zásadou subsidiarity.

Ak návrh legislatívneho aktu pochádza od skupiny členských štátov, vládam týchto členských štátov postúpi odôvodnené stanovisko(-á) predseda Rady.

Ak návrh legislatívneho aktu pochádza od Súdneho dvora, Európskej centrálnej banky alebo Európskej investičnej banky, dotknutej inštitúcii alebo orgánu postúpi odôvodnené stanovisko (-á) predseda Rady.

Článok 4

Od sprístupnenia návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom v úradných jazykoch Únie až do dňa, keď sa zaradí do predbežného programu rokovania Rady s cieľom jeho prijatia alebo prijatia pozície v rámci legislatívneho postupu, musí uplynúť osemtyždňová lehota. Výnimky sú prípustné v naliehavých prípadoch, ktorých dôvody sa uvedú v akte alebo v pozícii Rady. S výnimkou naliehavých prípadov, ktoré sú náležite odôvodnené, nesmie počas týchto ôsmich týždňov dôjsť k žiadnej dohode o návrhu legislatívneho aktu. S výnimkou naliehavých prípadov, ktoré sú náležite odôvodnené, musí medzi zaradením návrhu legislatívneho aktu do predbežného programu rokovania Rady a prijatím pozície uplynúť desaťdňová lehota.

Článok 5

Programy zasadnutí Rady a výsledky zasadnutí vrátane zápisníc zo zasadnutí, na ktorých Rada rokuje o návrhoch legislatívnych aktov, sa postupujú priamo národným parlamentom v rovnakom čase ako vládam členských štátov.

Článok 6

Ak má Európska rada v úmysle uplatniť článok 48 ods. 7, prvý alebo druhý pododsek Zmluvy o Európskej únii, národné parlamenty sú o zámere Európskej rady informované najmenej šesť mesiacov pred prijatím rozhodnutia.

Článok 7

Dvor audítorov postúpi svoju výročnú správu pre informáciu národným parlamentom v rovnakom čase ako Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 8

Ak národný parlamentný systém nie je jednokomorový, uplatnia sa články 1 až 7 na komory, z ktorých parlament pozostáva.

HLAVA II

MEDZIPARLAMENTNÁ SPOLUPRÁCA

Článok 9

Európsky parlament a národné parlamenty spoločne vymedzia organizáciu a podporu efektívnej a pravidelnej medziparlamentnej spolupráce v rámci Únie.

Článok 10

Konferencia parlamentných výborov pre záležitosti Únie môže do pozornosti Európskeho parlamentu, Rady a Komisie predložiť všetky iniciatívy, ktoré považuje za vhodné. Táto konferencia okrem toho podporuje výmenu informácií a najlepšej praxe medzi národnými parlamentmi a Európskym parlamentom vrátane ich osobitných výborov. Môže organizovať aj medziparlamentné konferencie ku konkrétnym témam, najmä diskutovať o záležitostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky vrátane spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Príspevky konferencie nie sú záväzné pre národné parlamenty a nie sú nimi dotknuté ich pozície.

PROTOKOL O ŠTATÚTE SÚDNEHO DVORA EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ŽELAJÚC SI ustanoviť štatút Súdneho dvora, ktorý je uvedený v článku 281 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o fungovaní Európskej únie a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

Článok 1

Súdny dvor Európskej únie je zriadený a funguje v súlade s ustanoveniami zmlúv, Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Zmluva o Euratom) a tohto štatútu.

HLAVA I

SUDCOVIA A GENERÁLNI ADVOKÁTI

Článok 2

Pred nástupom do funkcie zloží každý sudca pred Súdnym dvorom na jeho verejnom zasadnutí prisahu, že svoju funkciu bude vykonávať nestranne a svedomite a bude zachovávať mlčanlivosť o priebehu porád Súdneho dvora.

Článok 3

Sudcovia požívajú imunitu voči právomoci súdov. Po ukončení ich funkcie aj naďalej požívajú imunitu v súvislosti s úkonmi, ktoré urobili pri výkone ich úradnej funkcie vrátane všetkých ústnych a písomných prejavov.

Imunity ich môže zbaviť Súdny dvor zasadajúci v pléne. Ak sa rozhodnutie týka člena Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhoduje po porade s dotknutým súdom.

Ak je sudca zbavený imunity a začalo proti nemu trestné konanie, toto trestné konanie môže byť proti nemu vedené v ktoromkoľvek z členských štátov len súdom príslušným pre súdenie členov najvyšších vnútroštátnych súdov.

Články 11 až 14 a 17 Protokolu o výsadách a imunitách Európskej únie sa vzťahujú aj na sudcov, generálnych advokátov, tajomníka a pomocných spravodajcov Súdneho dvora Európskej únie bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa imunity sudcov voči právomoci súdov, ktoré sú vymedzené v predchádzajúcich pododsekoch.

Článok 4

Sudcovia nesmú zastávať žiadne politické alebo správne funkcie.

Nesmú vykonávať žiadnu platenú ani neplatenú pracovnú činnosť, pokiaľ im vo výnimočných prípadoch Rada uznášajúca sa jednoduchou väčšinou neudelí výnimku.

Pri nástupe do funkcie sa slávnostne zaviazu, že počas svojho funkčného obdobia aj po jeho skončení budú rešpektovať povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie, najmä povinnosť konať čestne a zdržanlivo pri prijímaní určitých miest alebo výhod po skončení funkčného obdobia.

V prípade pochybností o tom rozhodne Súdny dvor. Ak sa rozhodnutie týka člena Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhoduje po porade s dotknutým súdom.

Článok 5

Funkcia sudcu končí okrem riadneho uplynutia funkčného obdobia alebo smrti aj odstúpením.

Ak sa sudca vzdáva funkcie, svoje odstúpenie písomne oznámi predsedovi Súdneho dvora, ktorý ho postúpi predsedovi Rady. Oznámením sa miesto sudcu uvoľní.

S výnimkou prípadov, keď sa uplatní článok 6, zostáva sudca vo funkcii až dovtedy, keď funkciu prevezme jeho nástupca.

Článok 6

Sudca môže byť zbavený funkcie alebo práva na dôchodok alebo ostatných výhod súvisiacich s jeho funkciou, len ak podľa jednomyselného stanoviska sudcov a generálnych advokátov Súdneho dvora už nespĺňa požadované podmienky alebo neplní záväzky vyplývajúce z jeho funkcie. Dotknutý sudca sa tohto rozhodovania nezúčastňuje. Ak je dotknutý sudca členom Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhoduje po porade s dotknutým súdom.

Tajomník upovedomí o rozhodnutí Súdneho dvora predsedu Európskeho parlamentu a predsedu Komisie a oznámi ho predsedovi Rady.

V prípade rozhodnutia o zbavení funkcie sudcu sa týmto posledným oznámením miesto sudcu uvoľní.

Článok 7

Sudca, ktorý má nahradiť člena, ktorého funkčné obdobie neuplynulo riadnym spôsobom, je vymenovaný len na zvyšný čas funkčného obdobia jeho predchodcu.

Článok 8

Ustanovenia článkov 2 až 7 sa vzťahujú aj na generálnych advokátov.

HLAVA II

ORGANIZÁCIA SÚDNEHO DVORA

Článok 9

Pri čiastočnej obmene sudcov každé tri roky sa vymení polovica počtu sudcov. Ak je počet sudcov nepárny, počet sudcov, ktorí sa vymenia, bude striedavo najbližšie väčšie celé číslo ako polovica počtu sudcov a najbližšie celé menšie číslo ako polovica.

Prvý odsek sa uplatňuje aj vtedy, keď sa každé tri roky čiastočne menia generálni advokáti.

Článok 9a

Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedu a podpredsedu Súdneho dvora na obdobie troch rokov. Predseda a podpredseda môžu byť zvolení znova.

Podpredseda pomáha predsedovi Súdneho dvora v súlade s podmienkami uvedenými v rokovacom poriadku. Zastupuje predsedu v prípade, že sa predseda konania nemôže zúčastniť alebo keď funkcia predsedu nie je obsadená.

Článok 10

Tajomník skladá pred Súdnym dvorom prísahu, že svoju funkciu bude vykonávať nestranne a svedomite a bude zachovávať mlčanlivosť o priebehu porád Súdneho dvora.

Článok 11

Súdny dvor zabezpečí zastupovanie tajomníka v prípadoch prekážky jeho účasti.

Článok 12

Súdny dvor prijme úradníkov a ostatných zamestnancov, ktorí mu umožnia plniť jeho úlohy. Podliehajú tajomníkovi pod dohľadom predsedu.

Článok 13

Európsky parlament a Rada môžu na žiadosť Súdneho dvora v súlade s riadnym legislatívnym postupom rozhodnúť o vymenovaní pomocných spravodajcov a stanoviť pravidlá výkonu ich funkcie. Od pomocných spravodajcov možno vyžadovať, aby sa za podmienok uvedených v rokovacom poriadku zúčastňovali dokazovaní vo veciach predložených Súdnemu dvoru a spolupracovali so sudcom spravodajcom.

Pomocní spravodajcovia sú vyberaní z osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré majú potrebné právnické vzdelanie; vymenúva ich Rada uznášajúca sa jednoduchou väčšinou. Skladajú pred Súdnym dvorom prísahu, že svoju funkciu budú vykonávať nestranne a svedomite a budú zachovávať mlčanlivosť o priebehu porád Súdneho dvora.

Článok 14

Sudcovia, generálni advokáti a tajomník musia mať bydlisko v sídle Súdneho dvora.

Článok 15

Súdny dvor zasadá nepretržite. Trvanie súdnych prázdnin určí Súdny dvor s prihliadnutím na úradné potreby.

Článok 16

Súdny dvor vytvára komory zložené z troch a piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Možno ich zvoliť znova iba raz.

Veľká komora pozostáva z pätnástich sudcov. Predseda jej predseda Súdneho dvora. Veľkú komoru tiež tvoria podpredseda Súdneho dvora a, v súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku, traja predsedovia komôr zložených z piatich sudcov a ďalší sudcovia.

Súdny dvor zasadá vo veľkej komore, ak o to požiada členský štát alebo orgán Únie vystupujúci ako strana konania.

Súdny dvor zasadá v pléne vo veciach predložených podľa článku 228 ods. 2, článku 245 ods. 2, článku 247 alebo článku 286 ods. 6 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Okrem toho, ak sa Súdny dvor domnieva, že predložená vec je výnimočne dôležitá, môže sa po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť, že o veci rozhodne Súdny dvor zasadajúci v pléne.

Článok 17

Rozhodnutia Súdneho dvora sú platné len vtedy, ak zasadá nepárny počet jeho členov.

Rozhodnutia komôr zložených buď z troch alebo piatich sudcov sú platné len vtedy, ak sú prijaté troma sudcami.

Rozhodnutia veľkej komory sú platné len vtedy, ak zasadá jedenásť sudcov.

Rozhodnutia Súdneho dvora zasadajúceho v pléne sú platné len vtedy, ak zasadá sedemnášť sudcov.

V prípade, ak sa jeden zo sudcov komory nemôže zúčastniť zasadania zúčastniť, môže byť na zasadanie prizvaný iný sudca z inej komory v súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku.

Článok 18

Žiadny sudca ani generálny advokát sa nemôže zúčastniť rozhodovania o veci, v ktorej predtým vystupoval ako splnomocnený zástupca alebo poradca alebo konal za jedného z účastníkov konania, alebo v ktorej bol vyzvaný, aby o nej rozhodol ako člen súdu, vyšetrovacej komisie alebo z akéhokoľvek iného dôvodu.

Ak sa z nejakého osobitného dôvodu ktorýkoľvek sudca alebo generálny advokát domnieva, že by sa nemal zúčastniť rozhodovania alebo preskúmavania konkrétnej veci, oznámi to predsedovi. Ak sa z nejakého osobitného dôvodu predseda domnieva, že by ktorýkoľvek sudca alebo generálny advokát nemal zasadať alebo predkladať návrhy v konkrétnej veci, oznámi mu to.

V prípade ťažkostí pri uplatňovaní tohto článku rozhodne Súdny dvor.

Účastník konania nemôže požiadať o zmenu zloženia Súdneho dvora alebo jednej z jeho komôr z dôvodu štátnej príslušnosti sudcu alebo z dôvodu, že na Súdnom dvore alebo v komore nie je sudca, ktorý by mal štátnu príslušnosť tohto účastníka.

HLAVA III

KONANIE PRED SÚDNYM DVOROM*Článok 19*

Členské štáty a orgány Únie zastupuje na Súdnom dvore splnomocnený zástupca vymenovaný pre každú vec osobitne; splnomocnenému zástupcovi môže pomáhať poradca alebo advokát.

Štáty, ktoré nie sú členskými štátmi, ale ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozorný úrad EZVO uvedený v tejto dohode, sú zastupované rovnakým spôsobom.

Ostatné strany zastupuje advokát.

Účastníka konania môže pred Súdny dvor zastupovať alebo mu pomáhať len advokát, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

Ak sa títo splnomocnení zástupcovia, poradcovia a advokáti dostavia pred Súdny dvor, majú práva a imunity potrebné na nezávislý výkon svojich funkcií za podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Voči týmto poradcom a advokátom, ktorí sa dostavia pred Súdny dvor, má Súdny dvor za podmienok stanovených v rokovacom poriadku právomoci, ktoré sú obvykle priznávané súdom.

Vysokoškolskí učitelia, ktorí sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktorého právo im priznáva právo vystupovať pred súdom, majú pred Súdny dvor rovnaké práva, aké tento článok priznáva advokátom.

Článok 20

Konanie pred Súdny dvorom pozostáva z dvoch častí: písomnej a ústnej.

Písomné konanie pozostáva z doručovania návrhu na začatie konania, vyjadrení, vyjadrení k žalobe, pripomienok a prípadných replík, ako aj všetkých listín a dokumentov alebo ich overených kópií účastníkom konania a orgánom Únie, ktorých rozhodnutia sú predmetom sporu.

Doručovanie zabezpečuje tajomník v poradí a v lehotách uvedených v rokovacom poriadku.

Ústne konanie pozostáva z vypočutia splnomocnených zástupcov, poradcov a advokátov, a z prednesu návrhov generálneho advokáta, prípadne z vypočutia svedkov a znalcov.

Ak sa Súdny dvor domnieva, že vo veci nevystane žiadna nová právna otázka, môže po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť, že o veci sa rozhodne bez návrhu generálneho advokáta.

Článok 21

Vec sa predkladá Súdnemu dvoru podaním písomného návrhu adresovaného tajomníkovi. Návrh musí obsahovať meno a bydlisko navrhovateľa, označenie podpísaného, označenie strany alebo strán, proti ktorým sa podáva návrh, predmet sporu, ako aj návrhy rozhodnutia a stručné vysvetlenie dôvodov návrhu.

K návrhu sa v prípade potreby doloží doslovné znenie právneho aktu, ktorého zrušenie sa požaduje alebo v prípade upravenom v článku 265 Zmluvy o fungovaní Európskej únie listinným dôkazom o dátume, kedy bol orgán v súlade s uvedenými článkami požiadaný, aby konal. Ak tieto doklady nebudú priložené k návrhu, tajomník požiada navrhovateľa, aby ich predložil v primeranej lehote; návrh nemožno zamietnuť z toho dôvodu, že požadované doklady boli predložené až po uplynutí lehoty stanovenej pre podanie žaloby.

Článok 22

V prípadoch upravených článkom 18 Zmluvy o Euratom sa návrh Súdnemu dvoru predkladá podaním návrhu adresovaného tajomníkovi. Návrh obsahuje meno a bydlisko navrhovateľa, označenie podpísaného, odkaz na rozhodnutie, proti ktorému sa odvolanie podáva, mená odporcov, predmet sporu, ako aj návrhy rozhodnutia a stručné vysvetlenie dôvodov návrhu.

K návrhu musí byť priložená overená kópia napadnutého nález Arbiterážneho výboru.

Ak Súdny dvor návrh zamietne, nadobudne rozhodnutie Arbiterážneho výboru právoplatnosť.

Ak Súdny dvor zruší nález Arbiterážneho výboru, konanie sa prípadne môže podľa návrhu jednej zo strán sporu opätovne otvoriť pred Arbiterážnym výborom. Arbiterážny výbor je viazaný rozhodnutiami Súdneho dvora o právnych otázkach.

Článok 23

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, rozhodnutie súdu členského štátu, ktorým preruší svoje konanie a podá návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, oznámi Súdnemu dvoru príslušný súd. Toto rozhodnutie potom oznámi tajomník Súdneho dvora účastníkom konania, členským štátom a Komisii, ako aj inštitúcii, orgánu alebo úradu alebo agentúre, ktoré prijali akt, ktorého platnosť alebo výklad sú sporné.

Účastníci konania, členské štáty, Komisia prípadne aj inštitúcia, orgán alebo úrad alebo agentúra Únie, ktoré prijali akt, ktorého platnosť alebo výklad sú sporné, sú oprávnené predložiť Súdnemu dvoru do dvoch mesiacov od tohto oznámenia vyjadrenia alebo písomné pripomienky.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, rozhodnutie vnútroštátneho súdu okrem toho oznamuje tajomník Súdneho dvora štátom, ktoré nie sú členskými štátmi, ale ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozornému úradu EZVO uvedenému v tejto dohode, a ktoré môžu do dvoch mesiacov od oznámenia predložiť Súdnemu dvoru svoje vyjadrenia alebo písomné pripomienky, ak sa vec týka jednej z oblastí uplatňovania tejto dohody.

Ak dohoda týkajúca sa osobitnej predmetnej záležitosti uzavretá Radou a jedným alebo viacerými nečlenskými štátmi ustanovuje, že tieto štáty sú oprávnené predložiť stanoviská k prípadu alebo písomné pripomienky, ak súd alebo tribunál členského štátu uvádza ako Súdny dvor na predbežné konanie v otázke spadajúcej pod dohodu, rozhodnutie vnútroštátneho súdu alebo tribunálu obsahujúce túto otázku sa takisto oznámi nečlenským štátom, ktorých sa to týka. Tieto štáty podajú na Súdny dvor stanoviská k prípadu alebo písomné pripomienky do dvoch mesiacov od tohto oznámenia.

Článok 23a (*)

Rokovací poriadok môže upraviť skrátené súdne konanie a v súvislosti s prejudiciálnymi návrhmi týkajúcimi sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti naliehavé konanie.

Tieto konania môžu určiť kratšie lehoty na predloženie vyjadrení alebo písomných pripomienok, ako ich stanovuje článok 23, a odchylne od článku 20 štvrtého odseku nevyžadovať predloženie návrhov generálneho advokáta.

(*) Článok zavedený rozhodnutím 2008/79/ES, Euratom (Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2008, s. 42).

Naliehavé konanie môže okrem toho obmedziť okruh účastníkov konania a oprávnených subjektov uvedených v článku 23, ktorí môžu predložiť vyjadrenia alebo písomné pripomienky, a v prípade mimoriadnej naliehavosti stanoviť neuskutočnenie písomnej časti konania.

Článok 24

Súdny dvor môže účastníkov konania požiadať, aby predložili všetky listiny a poskytli všetky informácie, ktoré môže považovať za žiaduce. V prípade odmietnutia to výslovne vezme na vedomie.

Súdny dvor môže požiadať aj členské štáty a inštitúcie, orgány alebo úrady alebo agentúry, ktoré nie sú účastníkmi konania, aby poskytli všetky informácie, ktoré považuje za potrebné pre konanie.

Článok 25

Súdny dvor môže kedykoľvek poveriť osobu, združenie osôb, úrad, výbor alebo inú organizáciu podľa svojho výberu vypracovaním znaleckého posudku.

Článok 26

Svedkovia môžu byť vypočutí za podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Článok 27

Voči svedkom, ktorí sa nedostavia k Súdному dvoru, má Súdny dvor právomoci, ktoré sú vo všeobecnosti priznané súdom, a môže ukladať peňažné pokuty za podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Článok 28

Svedkovia a znalci môžu byť vypočutí pod prísahou vo forme uvedenej v rokovacom poriadku alebo spôsobom ustanoveným právnym poriadkom ich krajiny.

Článok 29

Súdny dvor môže nariadiť, aby bol svedok alebo znalec vypočutý súdnym orgánom v mieste jeho bydliska.

Dožiadanie o výsluch svedka alebo znalca sa zasiela príslušnému súdnemu orgánu podľa podmienok uvedených v rokovacom poriadku. Doklady vyhotovené v súlade s dožiadaním sa vrátia Súdnemu dvoru za rovnakých podmienok.

Súdny dvor nesie trovy konania bez toho, aby bolo dotknuté právo vyúčtovať si ich u účastníkov konania, ak to prichádza do úvahy.

Článok 30

Členský štát považuje porušenie prísahy svedkom alebo znalcom za obdobný trestný čin spáchaný pred jedným z jeho súdov, ktoré majú právomoci rozhodovať v občianskych veciach. Na podnet Súdneho dvora stíha tento členský štát páchateľa pred vlastným príslušným súdom.

Článok 31

Pojednávania sú verejné, pokiaľ Súdny dvor z úradnej moci alebo na návrh účastníkov konania nerozhodne zo závažných dôvodov inak.

Článok 32

V priebehu pojednávania môže Súdny dvor samostatne vypočúvať znalcov, svedkov a účastníkov konania. Účastníci konania však môžu ústne vystupovať pred Súdny dvor len prostredníctvom svojich splnomocnených zástupcov.

Článok 33

O každom ústnom pojednávaní sa vyhotoví zápisnica, ktorú podpisuje predseda a tajomník.

Článok 34

Časový rozvrh pojednávaní zostavuje predseda.

Článok 35

Porady Súdneho dvora sú a zostávajú tajné.

Článok 36

Rozsudky musia byť odôvodnené. Obsahujú mená sudcov, ktorí sa zúčastnili rozhodovania.

Článok 37

Rozsudky podpisuje predseda a tajomník. Vyhlasujú sa na verejnom zasadaní.

Článok 38

Súdny dvor rozhoduje o trovách konania.

Článok 39

Predseda Súdneho dvora môže skráteným konaním, ktoré sa môže v nevyhnutnej miere odchýliť od pravidiel uvedených v tomto štatúte a je upravené v rokovacom poriadku, rozhodovať o návrhoch na odklad výkonu napadnutého aktu, ktorý je ustanovený v článku 278 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 157 Zmluvy o Euratom alebo o vydaní predbežného opatrenia podľa článku 279 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, alebo zastaviť výkon rozhodnutia v súlade so štvrtým odsekom článku 299 Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo článkom 164 tretím odsekom Zmluvy o Euratom.

Právomoci uvedené v prvom odseku môže podľa podmienok ustanovených v rokovacom poriadku vykonávať podpredseda Súdneho dvora.

Ak sa predseda a podpredseda nemôžu konania zúčastniť, zastúpi ich iný sudca podľa podmienok ustanovených v rokovacom poriadku.

Uznesenie predsedu alebo sudcu, ktorý ho zastupuje, má predbežnú povahu a v žiadnom prípade nemá vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci samej.

Článok 40

Členské štáty a orgány Únie môžu vo veciach prejednávaných pred Súdnym dvorom vstúpiť do konania ako vedľajší účastníci.

Rovnaké právo majú orgány, úrady a agentúry Únie a akákoľvek iná osoba, ktorá preukáže oprávnený záujem na rozhodnutí veci prejednáwanej Súdnym dvorom. Fyzické alebo právnické osoby nemôžu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci medzi členskými štátmi, medzi inštitúciami Únie navzájom alebo medzi členskými štátmi na jednej strane a inštitúciami Únie na strane druhej.

Bez toho, aby bol dotknutý druhý pododsek, môžu štáty, ktoré nie sú členskými štátmi a ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozorný úrad EZVO uvedený v tejto dohode, vstúpiť do konania ako vedľajší účastník vo veciach prejednávaných pred Súdnym dvorom, ak sa tieto veci týkajú jednej z oblastí uplatňovania tejto dohody.

Návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník môže obsahovať iba návrhy podporujúce jedného z účastníkov konania.

Článok 41

Ak riadne predvolaný odporca nepredloží žiadne písomné návrhy, bude proti nemu vydaný rozsudok pre zmeškanie. Proti tomuto rozsudku možno do jedného mesiaca od jeho doručenia podať návrh na jeho zrušenie. Návrh na zrušenie nemá odkladný účinok na výkon rozsudku pre zmeškanie, pokiaľ Súdny dvor nerozhodne inak.

Článok 42

Členské štáty, inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a všetky ostatné fyzické a právnické osoby môžu v prípadoch a za podmienok stanovených rokovacím poriadkom podať proti rozsudku návrh na jeho zmenu, ak sa s nimi nekonalo ako s účastníkmi konania a sú týmto rozsudkom poškodené na svojich právach.

Článok 43

Ak existujú pochybnosti o zmysle a rozsahu rozsudku, je Súdny dvor príslušný ho vyložiť na žiadosť jednej zo strán alebo orgánu Únie, ak na tom preukáže oprávnený záujem.

Článok 44

Návrh na obnovu konania možno Súdnemu dvoru predložiť len vtedy, ak boli zistené skutočnosti rozhodujúceho významu, ktoré v dobe vydania rozhodnutia neboli známe Súdnemu dvoru a strane, ktorá obnovu požaduje.

Obnova konania sa začne rozhodnutím Súdneho dvora, v ktorom sa výslovne uvedie, že jestvuje nová skutočnosť, ktorá umožňuje začať s obnovou konania, a potvrdí, že z tohto dôvodu je návrh na obnovu prípustný.

Návrh na obnovu konania nemôže byť predložený po uplynutí 10 rokov odo dňa vydania rozsudku.

Článok 45

Rokovací poriadok stanoví osobitné lehoty zohľadňujúce vzdialenosti.

Uplynutie lehoty nebude na ujmu práva, ak dotknutá strana preukáže existenciu náhody alebo vyššej moci.

Článok 46

Nároky vyplývajúce z mimozmluvnej zodpovednosti Únie sa premlčujú po uplynutí piatich rokov od udalosti, ktorá ich vyvolala. Táto lehota sa prerušuje podaním návrhu na začatie konania na Súdny dvor, alebo ak si pred týmto konaním poškodená strana uplatnila svoj nárok pred príslušným orgánom Únie. V posledne menovanom prípade sa návrh musí podať v lehote dvoch mesiacov podľa článku 263 Zmluvy o fungovaní Európskej únie; v prípade potreby sa uplatnia ustanovenia článku 265 druhého pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Tento článok sa tiež vzťahuje na konanie o mimozmluvnej zodpovednosti proti Európskej centrálnej banke.

HLAVA IV

VŠEOBECNÝ SÚD

Článok 47

Na Všeobecný súd a jeho členov sa vzťahuje článok 9 prvý odsek, článok 9a, články 14 a 15, článok 17 prvý, druhý, štvrtý a piaty odsek a článok 18.

Článok 3 štvrtý pododsek a články 10, 11 a 14 sa primerane vzťahujú aj na tajomníka Všeobecného súdu.

Článok 48

Všeobecný súd sa skladá:

- a) od 25. decembra 2015 zo 40 sudcov;
- b) od 1. septembra 2016 zo 47 sudcov;
- c) od 1. septembra 2019 z dvoch sudcov z každého členského štátu.

Článok 49

Členovia Všeobecného súdu môžu byť vyzvaní, aby plnili úlohu generálnych advokátov.

Úlohou generálneho advokáta je verejne a úplne nezávisle a nestranne predkladať odôvodnené návrhy vo veciach predložených Súdnemu dvoru, a tým mu pomáhať pri výkone jeho poslania.

Kritéria pre výber takýchto vecí, ako aj postup vymenúvania generálnych advokátov sa ustanovia v rokovacom poriadku Všeobecného súdu.

Člen vyzvaný, aby vo veci plnil úlohu generálneho advokáta, sa nesmie zúčastniť rozhodovania o veci.

Článok 50

Všeobecný súd zasadá v komorách zložených z troch alebo piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Môžu byť zvolení znova iba raz.

Zloženie komôr a pridelenie vecí komorám upravuje rokovací poriadok. V určitých prípadoch, ktoré upravuje rokovací poriadok, môže Všeobecný súd zasadať v pléne alebo ako samosudca.

Rokovací poriadok môže taktiež ustanoviť, že Všeobecný súd môže zasadať vo veľkej komore v prípadoch a za podmienok bližšie určených v rokovacom poriadku.

Článok 51

Odchyľne od pravidla obsiahnutého v článku 256 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je pre žaloby uvedené v článkoch 263 a 265 Zmluvy o fungovaní Európskej únie právomoc vyhradená Súdnemu dvoru, ak sú tieto žaloby podané členským štátom proti:

- a) aktu alebo nečinnosti Európskeho parlamentu alebo Rady, alebo obidvoch týchto orgánov pracujúcich spoločne okrem:
- rozhodnutí prijatých Radou podľa článku 108 ods. 2 tretieho pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
 - aktov Rady prijatých podľa nariadenia Rady týkajúceho sa opatrení na ochranu obchodu v zmysle článku 207 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
 - aktov Rady, ktorými Rada vykonáva právomoci v súlade s článkom 291 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie;

b) aktu alebo nečinnosti Komisie podľa článku 331 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Ďalej je právomoc vyhradená Súdnemu dvoru v záležitostiach žalôb uvedených v rovnakých článkoch, ak sú žaloby podané orgánom Únie proti aktu alebo nečinnosti Európskeho parlamentu, Rady, obidvoch týchto orgánov pracujúcich spoločne alebo Komisiou, ak sú podané orgánom Únie proti aktu alebo nečinnosti Európskej centrálnej banky.

Článok 52

Predseda Súdneho dvora a predseda Všeobecného súdu určia na základe vzájomnej dohody podmienky, za ktorých úradníci a ostatní zamestnanci prijatí do zamestnania pre Súdny dvor budú poskytovať svoje služby Všeobecnému súdu, aby mu umožnili plniť jeho funkciu. Určení úradníci a ostatní zamestnanci budú podliehať tajomníkovi Všeobecného súdu pod dohľadom predsedu Všeobecného súdu.

Článok 53

Konanie pred Všeobecným súdom sa spravuje hlavou III.

Ďalšie podrobnejšie ustanovenia sa v prípade potreby ustanovia v jeho rokovacom poriadku. Rokovací poriadok môže prijať výnimku zo štvrtého pododseku článku 40 a článku 41, aby zohľadnil osobitnú povahu vedenia sporu v oblasti práva duševného vlastníctva.

Bez ohľadu na štvrtý pododsek článku 20 môže generálny advokát predkladať svoje odôvodnené návrhy písomne.

Článok 54

Ak je návrh alebo iný procesný dokument, ktorý je adresovaný Všeobecnému súdu, omylom podaný tajomníkovi Súdneho dvora, ten ho okamžite zašle tajomníkovi Všeobecného súdu; obdobne, ak je návrh alebo iný procesný dokument, ktorý je adresovaný Súdnemu dvoru, omylom podaný tajomníkovi Všeobecného súdu, ten ho okamžite zašle tajomníkovi Súdneho dvora.

Ak Všeobecný súd zistí, že nie je príslušný prejednávať a rozhodovať o žalobe, pre ktorú je príslušný Súdny dvor, postúpi túto žalobu Súdnemu dvoru; obdobne, ak Súdny dvor zistí, že žaloba spadá do príslušnosti Všeobecného súdu, postúpi túto žalobu Všeobecnému súdu, ktorý sa nemôže v tejto veci vyhlásiť za nepríslušný.

Ak sú Súdnemu dvoru a Všeobecnému súdu predložené záležitosti, ktoré majú rovnaký charakter, týkajú sa rovnakej otázky výkladu alebo otázky uplatňovania rovnakého právneho aktu, môže Všeobecný súd po vypočutí strán prerušiť konanie dovtedy, kým Súdny dvor nevynesie rozsudok, alebo ak je žaloba podaná podľa článku 263 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, môže vyhlásiť svoju nepríslušnosť, aby umožnil Súdnemu dvoru o takých záležitostiach rozhodnúť. Taktiež Súdny dvor môže pri rovnakých okolnostiach rozhodnúť o prerušení predchádzajúceho konania, v takom prípade konanie pred Všeobecným súdom pokračuje.

Ak členský štát a orgán Únie napadnú rovnaký akt, Všeobecný súd vyhlási svoju nepríslušnosť, aby o týchto žalobách mohol rozhodnúť Súdny dvor.

Článok 55

Tajomník Všeobecného súdu oznámi právoplatné rozhodnutia Všeobecného súdu, rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorými rozhodol len o časti prejednávanej veci alebo ktorými rozhodol o prekážke konania súvisiacej s námietkou nedostatku právomoci alebo neprípustnosti, všetkým účastníkom, ako aj členským štátom a orgánom Únie aj vtedy, ak vo veci prejednávanej Všeobecným súdom nevstúpili do konania ako vedľajší účastník.

Článok 56

Proti konečným rozhodnutiam Všeobecného súdu a proti rozhodnutiam Všeobecného súdu, ktorými rozhodol len o časti prejednávanej veci alebo ktorými rozhodol o prekážke konania súvisiacej s námietkou nedostatku právomoci alebo neprípustnosti, možno do dvoch mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia podať odvolanie na Súdny dvor.

Toto odvolanie môže podať strana, ktorá so svojimi podaniami nebola úspešná vôbec alebo len čiastočne. Strany, ktoré vstupujú do konania ako vedľajší účastník, s výnimkou členských štátov a orgánov Únie, však môžu podať odvolanie len vtedy, ak sa ich rozhodnutie Všeobecného súdu priamo dotýka.

S výnimkou prípadov týkajúcich sa sporov medzi Úniou a jej zamestnancami môžu odvolanie podať aj členské štáty a orgány Únie, ktoré nevstúpili do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci. Takéto členské štáty a orgány majú rovnaké postavenie ako členské štáty alebo orgány, ktoré do konania na Všeobecnom súde nepristúpili.

Článok 57

Každá osoba, ktorej návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník Všeobecný súd zamietol, sa môže odvolať na Súdny dvor do dvoch týždňov od doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti.

Účastníci konania sa môžu u Súdneho dvora odvolať proti každému rozhodnutiu Všeobecného súdu prijatému podľa článku 278 alebo 279 alebo článku 299 štvrtého pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo článku 157 alebo článku 164 tretieho pododseku Zmluvy o Euratom do dvoch mesiacov od ich doručenia.

Odvolaie uvedené v prvých dvoch pododsekoch tohto článku sa prejedná a rozhodne sa o ňom podľa postupu uvedeného v článku 39.

Článok 58

Odvolaie na Súdny dvor sa obmedzuje len na právne otázky. Môže sa zakladať na dôvodoch nedostatku právomoci Všeobecného súdu, porušenia procesných pravidiel pred Všeobecným súdom, ktoré sa nepriaznivo dotýka záujmov odvolávajúceho sa, ako aj na porušení práva Únie Všeobecným súdom.

Žiadne odvolaie sa nemôže týkať len výšky trov konania alebo povinnosti účastníka konania ich uhradiť.

Článok 59

Ak je podané odvolaie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu, konanie pred Súdnym dvorom pozostáva z písomnej časti a ústnej časti. V súlade s podmienkami uvedenými v rokovacom poriadku môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta a účastníka konania upustiť od ústneho konania.

Článok 60

Bez toho, aby boli dotknuté články 278 a 279 Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo články 157 Zmluvy o Euratom, nemá odvolaie odkladný účinok.

Bez ohľadu na ustanovenia článku 280 Zmluvy o fungovaní Európskej únie nadobúdajú rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré vyhlasujú nariadenia za neplatné, právoplatnosť až po uplynutí lehoty uvedenej v prvom pododseku článku 56 tohto štatútu alebo, ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolaie, po jeho zamietnutí, tým však nie je dotknuté právo účastníka konania požiadať Súdny dvor podľa článkov 278 a 279 Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo článku 157 Zmluvy o Euratom o odklad účinkov nariadenia, ktoré bolo vyhlásené za neplatné, alebo o nariadenie akéhokoľvek iného predbežného opatrenia.

Článok 61

Ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. V danej veci môže vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecného súdu.

Ak je vec vrátená späť Všeobecnému súdu, tento súd je v právnych otázkach viazaný rozhodnutím Súdneho dvora.

Ak je odvolanie podané členským štátom alebo orgánom Únie, ktoré nevstúpili do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci, dôvodné, Súdny dvor môže, ak to považuje za nevyhnutné, rozhodnúť, ktoré z účinkov rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré bolo zrušené, sa považujú za konečné v súvislosti účastníkmi sporu.

Článok 62

Vo veciach uvedených v článku 256 ods. 2 a 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, môže prvý generálny advokát navrhnúť, aby Súdny dvor preskúmal rozhodnutie Všeobecného súdu, ak sa domnieva, že existuje vážne nebezpečenstvo, že by bola ovplyvnená jednota alebo vnútorný súlad práva Únie.

Návrh musí predložiť do jedného mesiaca od vyhlásenia rozhodnutia Všeobecného súdu. Súdny dvor rozhodne o tom, či rozhodnutie bude preskúmané alebo nie, do jedného mesiaca od obdržania návrhu predloženého prvým generálnym advokátom.

Článok 62a

Súdny dvor rozhoduje o otázkach, ktoré sú predmetom preskúmania v rámci konania o naliehavej otázke na základe spisu, ktorý mu predložil Všeobecný súd.

Dotknuté osoby upravené článkom 23 tohto štatútu a v prípadoch ustanovených článkom 256 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zúčastnené strany konania na Všeobecnom súde sú oprávnené predložiť Súdnemu dvoru vyjadrenia alebo písomné pripomienky k otázkam, ktoré sú predmetom preskúmania, v lehote stanovenej na tento účel.

Súdny dvor predtým ako vydá rozhodnutie, môže rozhodnúť o začatí ústneho konania.

Článok 62b

V prípadoch ustanovených v článku 256 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie bez toho, aby boli dotknuté články 278 a 279 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, návrh na preskúmanie a rozhodnutie o začatí prieskumného konania nemajú odkladný účinok. Ak Súdny dvor zistí, že rozhodnutie Všeobecného súdu narúša jednotu alebo vnútorný súlad práva Únie, vráti prípad Všeobecnému súdu, ktorý je v právnych otázkach viazaný rozhodnutím Súdneho dvora; Súdny dvor môže rozhodnúť, ktoré z účinkov rozhodnutia Všeobecného súdu sa považujú za konečné v súvislosti so zúčastnenými stranami sporu. Ak však so zreteľom na výsledok preskúmania rozhodnutie sporu vyplýva zo zistenia skutkovej podstaty, na ktorom je rozhodnutie Všeobecného súdu založené, Súdny dvor vynesie konečný rozsudok.

Pokiaľ v prípadoch ustanovených v článku 256 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie neexistuje návrh na preskúmanie alebo rozhodnutie o začatí prieskumného konania, odpoveď alebo odpovede Všeobecného súdu na otázky, ktoré mu boli predložené, nadobúdajú účinnosť po uplynutí lehoty ustanovenej na tento účel v druhom pododseku článku 62. V prípade, že sa začalo prieskumné konanie, odpoveď alebo odpovede, ktoré sú predmetom preskúmania, nadobúdajú účinnosť po skončení tohto konania, pokiaľ Súdny dvor nerozhodne inak. Ak Súdny dvor zistí, že rozhodnutie Všeobecného súdu narúša jednotu alebo vnútorný súlad práva Únie, odpoveď Súdneho dvora na otázky, ktoré sú predmetom preskúmania, nahrádza odpoveď Všeobecného súdu.

HLAVA IVa

OSOBITNÉ SÚDY

Článok 62c

Ustanovenia o právomociach, zložení, organizácii osobitných súdov a konaní pred osobitnými súdmi zriadenými na základe článku 257 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sú uvedené v prílohe k tomuto štatútu.

Európsky parlament a Rada môžu v súlade s článkom 257 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prideliť zastupujúcich sudcov na osobitné súdy, aby zastúpili neprítomných sudcov, ktorí sa bez toho, aby boli postihnutí invaliditou, ktorú je možné považovať za úplnú, dlhodobo nemôžu zúčastňovať rozhodovania o veciach. V takom prípade Európsky parlament a Rada stanovujú podmienky menovania zastupujúcich sudcov, ich práva a povinnosti, podrobné podmienky výkonu funkcie a okolnosti zániku ich funkcie.

HLAVA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 63

Rokovací poriadok Súdneho dvora a Všeobecného súdu obsahuje všetky ustanovenia, ktoré sú nevyhnutné pre uplatňovanie tohto štatútu a v prípade potreby tento štatút dopĺňajú a menia.

Článok 64

Pravidlá používania jazykov uplatňované na Súdnom dvore Európskej únie ustanoví nariadením Rada, ktorá sa uznáva jednomyseľne. Toto nariadenie sa prijme buď na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Komisiou a Európskym parlamentom, alebo na návrh Komisie a po porade so Súdny dvorom a Európskym parlamentom.

Ustanovenia rokovacieho poriadku Súdneho dvora a rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktoré upravujú používanie jazykov, platia do prijatia týchto pravidiel. Odchylné od ustanovení článkov 253 a 254 Zmluvy o fungovaní Európskej únie môžu byť tieto ustanovenia zmenené, doplnené alebo zrušené len s jednomyseľným schválením Rady.

PRÍLOHA I

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE

Článok 1

Súd pre verejnú službu Európskej únie, ďalej len „Súd pre verejnú službu“ je v prvom stupni príslušný rozhodovať spory medzi Úniou a jej zamestnancami na základe článku 270 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, vrátane sporov medzi orgánmi alebo inými subjektami a ich pracovníkmi, pre ktoré je príslušný Súdny dvor Európskej únie.

Článok 2

1. Súd pre verejnú službu sa skladá zo siedmich sudcov. Rada môže rozhodnúť kvalifikovanou väčšinou o zvýšení počtu sudcov, ak o to Súdny dvor požiada.

Sudcovia sú vymenovaní na obdobie šiestich rokov. Sudcovia, ktorým sa skončilo funkčné obdobie, môžu byť vymenovaní znova.

Na každé uvoľnené miesto sa vymenuje nový sudca na obdobie šiestich rokov.

2. Na účel zastupovania neprítomných sudcov, ktorí sa bez toho, aby boli postihnutí invaliditou, ktorú je možné považovať za úplnú, dlhodobo nemôžu zúčastňovať rozhodovania o veciach, sa zastupujúci sudcovia menujú k sudcom uvedeným v odseku 1 prvom pododseku.

Článok 3

1. Sudcovia sú vymenovaní Radou, ktorá po porade s výborom uvedeným v tomto článku rozhoduje v súlade so štvrtým pododsekom článku 257 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Pri vymenovaní sudcov dbá Rada na vyrovnané zloženie Súdu pre verejnú službu na čo možno najširšom zemepisnom základe spomedzi štátnych príslušníkov členských štátov a s ohľadom na zastúpenie vnútroštátnych právnych systémov.

2. Každá osoba, ktorá je občanom únie a spĺňa podmienky uvedené v štvrtom pododseku článku 257 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, môže predložiť svoju kandidatúru. Rada na základe odporúčania Súdneho dvora stanoví podmienky a podrobnosti pre predkladanie a vybavovanie kandidatúr.

3. Zriaďuje sa výbor zložený zo siedmich členov vybraných spomedzi bývalých členov Súdneho dvora a Všeobecného súdu a z právnikov, ktorí sú uznávanými odborníkmi. Rada na odporúčanie predsedu Súdneho dvora rozhoduje o vymenovaní členov výboru a pravidiel jeho fungovania.

4. Výbor sa vyjadruje k vhodnosti kandidátov na výkon funkcie sudcu Súdu pre verejnú službu. Výbor pripojí k svojmu stanovisku zoznam kandidátov s najvhodnejšou skúsenosťou na vysokej úrovni. Takýto zoznam musí obsahovať počet kandidátov zodpovedajúci najmenej dvojnásobku sudcov, ktorých má Rada vymenovať.

Článok 4

1. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedu Súdu pre verejnú službu na obdobie troch rokov. Predseda môže byť zvolený znova.

2. Súd pre verejnú službu zasadá v komorách zložených z troch sudcov. V určitých prípadoch vymedzených jeho rokovacím poriadkom môže rozhodovať v pléne, v komore z piatich sudcov, alebo ako samosudca.

3. Plénu a komore zloženej z piatich sudcov predsedá predseda Súdu pre verejnú službu. Predsedovia komôr zložených z troch sudcov sú menovaní za podmienok uvedených v odseku 1. Predseda Súdu pre verejnú službu predsedá komore z troch sudcov, ak je k nej pridelený.
4. Právomoci a kvórum pléna, ako aj zloženie komôr a prideľovanie sporov komorám určí rokovací poriadok.

Článok 5

Články 2 až 6, 14, 15, prvý, druhý a piaty pododsek článku 17, ako aj článok 18 štatútu Súdneho dvora sa uplatňujú na Súd pre verejnú službu a na jeho členov.

Prísaha uvedená v článku 2 štatútu sa skladá pred Súdny dvorom a rozhodnutia uvedené v jeho článkoch 3, 4 a 6 prijíma Súdny dvor po porade so Súdom pre verejnú službu.

Článok 6

1. Súd pre verejnú službu využíva služby Súdneho dvora a Všeobecného súdu. Predseda Súdneho dvora alebo prípadne predseda Všeobecného súdu stanoví po dohode s predsedom Súdu pre verejnú službu podmienky, za ktorých úradníci a ostatní zamestnanci Súdneho dvora alebo Všeobecného súdu poskytujú svoje služby Súdu pre verejnú službu, aby umožnili jeho fungovanie. Určení úradníci alebo ostatní zamestnanci podliehajú tajomníkovi Súdu pre verejnú službu pod dohľadom predsedu Všeobecného súdu.
2. Súd pre verejnú službu vymenuje svojho tajomníka a stanoví jeho štatút. Štvrtý pododsek článku 3 a články 10, 11 a 14 štatútu Súdneho dvora sa uplatňujú na tajomníka súdu.

Článok 7

1. Konanie pred Súdom pre verejnú službu sa spravuje hlavou III štatútu Súdneho dvora, s výnimkou článkov 22 a 23. Ďalšie a podrobnejšie ustanovenia sa v prípade potreby ustanovia v jeho rokovacom poriadku.
2. Ustanovenia týkajúce sa používania jazykov na Všeobecnom súde sa uplatňujú na Súd pre verejnú službu.
3. Písomné konanie pozostáva z podania návrhu a vyjadrenia odporcu, pokiaľ Súd pre verejnú službu nerozhodne, že je potrebná druhá výmena písomných podaní. Ak sa uskutočnila druhá výmena podaní, môže Súd pre verejnú službu po dohode so stranami rozhodnúť bez ústneho konania.
4. V každom štádiu konania, vrátane podania návrhu, Súd pre verejnú službu môže preskúmať možnosti urovnania sporu formou zmieru a môže sa pokúsiť uľahčiť takéto urovanie.
5. Súd pre verejnú službu rozhoduje o trovách konania. Pokiaľ osobitné ustanovenia rokovacieho poriadku neustanovujú inak, je neúspešná strana zaviazaná na náhradu trov konania, ak sa tak rozhodne.

Článok 8

1. Ak je návrh alebo iný procesný dokument, ktorý je adresovaný Súdu pre verejnú službu omylom podaný tajomníkovi Súdneho dvora alebo Všeobecného súdu, ten ho okamžite zašle tajomníkovi Súdu pre verejnú službu. Obdobne, ak je návrh alebo iný procesný dokument, ktorý je adresovaný Súdnu dvoru alebo Všeobecnému súdu omylom podaný tajomníkovi Súdu pre verejnú službu, ten ho okamžite zašle tajomníkovi Súdneho dvora alebo Všeobecného súdu.

2. Ak Súd pre verejnú službu zistí, že nie je príslušný prejednávať a rozhodovať o žalobe, pre ktorú je príslušný Súdny dvor alebo Všeobecný súd, postúpi túto žalobu Súdnu dvoru alebo Všeobecnému súdu. Obdobne, ak Súdny dvor alebo Všeobecný súd zistí, že žaloba spadá do príslušnosti Súdu pre verejnú službu, postúpi túto žalobu Súdu pre verejnú službu, ktorý sa nemôže v tejto veci vyhlásiť za nepríslušný.

3. Ak sú na Súd pre verejnú službu a na Všeobecný súd podané prípady, ktoré vyvolávajú rovnakú otázku výkladu alebo v ktorých je spochybnená platnosť rovnakého aktu, Súd pre verejnú službu môže po vypočutí strán prerušiť konanie až do vynesenia rozsudku Všeobecného súdu.

Ak sa pred Súdom pre verejnú službu a pred Všeobecným súdom prejednávajú prípady, ktoré majú rovnaký predmet, zriekne sa Súd pre verejnú službu svojej príslušnosti, aby mohol v prípadoch rozhodnúť Všeobecný súd.

Článok 9

Proti konečným rozhodnutiam Súdu pre verejnú službu a proti jeho rozhodnutiam, ktoré len čiastočne riešia vecné otázky alebo riešia procesnú otázku týkajúcu sa námietky nepríslušnosti alebo neprípustnosti, možno do dvoch mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia podať odvolanie na Všeobecný súd.

Toto odvolanie môže podať strana, ktorá so svojimi podaniami nebola úspešná vôbec alebo len čiastočne. Strany pristupujúce do konania, s výnimkou členských štátov a orgánov Únie, však môžu podať odvolanie len vtedy, ak sa ich rozhodnutie Súdu pre verejnú službu priamo dotýka.

Článok 10

1. Každá osoba, ktorej žiadosť o pristúpenie do konania Súd pre verejnú službu zamietol, sa môže odvolať na Všeobecný súd do dvoch týždňov od doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti.

2. Zúčastnené strany konania sa môžu odvolať na Všeobecný súd proti každému rozhodnutiu Súdu pre verejnú službu prijatému podľa článkov 278 alebo 279 alebo štvrtého pododseku článku 299 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 157 alebo článku 164 tretieho pododseku Zmluvy o Euratom do dvoch mesiacov od ich doručenia.

3. Predseda Všeobecného súdu môže skráteným konaním, ktoré sa môže v nevyhnutnej miere odchýliť od pravidiel uvedených v tejto prílohe a ktoré sa ustanovia v rokovacom poriadku Všeobecného súdu, rozhodovať o odvolaniach uvedených v odsekoch 1 a 2.

Článok 11

1. Odvolanie na Všeobecný súd sa obmedzuje len na právne otázky. Musí sa zakladať na dôvodoch nepríslušnosti Súdu pre verejnú službu, porušenia procesných pravidiel pred týmto súdom, ktoré sa nepriaznivo dotýka záujmov dotknutej strany, ako aj na porušení práva Únie Súdom pre verejnú službu.
2. Žiadne odvolanie sa nemôže týkať len výšky trov konania alebo povinnosti zúčastnenej strany ich uhradiť.

Článok 12

1. Bez toho, aby boli dotknuté články 278 a 279 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 157 Zmluvy o Euratom, nemá odvolanie na Všeobecný súd odkladný účinok.
2. Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu Súdu pre verejnú službu, konanie pred Všeobecným súdom pozostáva z písomnej časti a ústnej časti. V súlade s podmienkami uvedenými v rokovacom poriadku môže Všeobecný súd po vypočutí strán upustiť od ústneho konania.

Článok 13

1. Ak je odvolanie odôvodnené, Všeobecný súd zruší rozhodnutie Súdu pre verejnú službu a sám rozhodne vo veci. Ak stav konania nedovoľuje rozhodnúť vo veci, vráti prípad na rozhodnutie Súdu pre verejnú službu.
 2. Ak je prípad vrátený späť Súdu pre verejnú službu, je tento súd v právnych otázkach viazaný rozhodnutím Všeobecného súdu.
-

PROTOKOL O UMIESTNENÍ SÍDEL INŠTITÚCIÍ A NIEKTORÝCH ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR A ÚTVAROV EURÓPSKEJ ÚNIE

ZÁSTUPCOVIA VLÁD ČLENSKÝCH ŠTÁTOV,

SO ZRETEĽOM na článok 341 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 189 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu,

PRIPOMÍNAJÚC A POTVRDZUJÚC rozhodnutie z 8. apríla 1965 a bez toho, aby boli dotknuté rozhodnutia týkajúce sa sídla budúcich orgánov, úradov a agentúr a odborov,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o fungovaní Európskej únie a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu,

Jediný článok

- a) Európsky parlament má svoje sídlo v Štrasburgu, kde sa koná 12 mesačných plenárnych zasadnutí, vrátane zasadnutia o rozpočte. Dodatočné plenárne zasadnutia sa konajú v Bruseli. Výbory Európskeho parlamentu zasadať v Bruseli. Generálny sekretariát Európskeho parlamentu a jeho oddelenia zostávajú v Luxemburgu.
- b) Rada má svoje sídlo v Bruseli. Počas apríla, júna a októbra sa zasadnutia Rady konajú v Luxemburgu.
- c) Komisia má svoje sídlo v Bruseli. Odbory uvedené v článkoch 7, 8 a 9 rozhodnutia z 8. apríla 1965 sa vytvoria v Luxemburgu.
- d) Súdny dvor Európskej únie má svoje sídlo v Luxemburgu.
- e) Dvor audítorov má svoje sídlo v Luxemburgu.
- f) Hospodársky a sociálny výbor má svoje sídlo v Bruseli.
- g) Výbor regiónov má svoje sídlo v Bruseli.
- h) Európska investičná banka má svoje sídlo v Luxemburgu.
- i) Európska centrálna banka má svoje sídlo vo Frankfurtu.
- j) Úrad Európskej polície (Europol) má svoje sídlo v Haagu.

PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

BERÚC do úvahy, že podľa ustanovení článku 343 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 191 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (ďalej len „Euratom“), požíva Európska únia a Euratom na území členských štátov imunity a výsady nevyhnutné na plnenie svojho poslania,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o fungovaní Európskej únie a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

HLAVA I

Hnuteľný a nehnuteľný majetok, aktíva a úkony Európskej únie

Článok 1

Vonkajšie priestory a budovy Únie sú nedotknuteľné. Sú vyňaté z domových prehliadok, vymáhania, zabavenia alebo vyvlastnenia. Majetok a aktíva Únie nemôžu byť predmetom akéhokoľvek správneho alebo súdneho výkonu rozhodnutia bez povolenia Súdneho dvora.

Článok 2

Archívy Únie sú nedotknuteľné.

Článok 3

Únia, jej aktíva, príjmy a iný majetok sú oslobodené od všetkých priamych daní.

Vlády členských štátov prijímú, vo všetkých prípadoch, ktoré to pripúšťajú, vhodné opatrenia k navráteniu alebo náhrade súm nepriamych daní a poplatkov z predaja, zahrnutých v cenách hnuteľného či nehnuteľného majetku, ak Únia vykoná pre svoje úradné účely nákupy väčšieho rozsahu, pričom cena tieto dane zahŕňa. Tieto ustanovenia sa však nepoužijú tak, aby svojím účinkom narušovali hospodársku súťaž v Únii.

Vyňatie sa nevzťahuje na dane, dávky a poplatky, ktoré výlučne zodpovedajú úhradám za verejno-prospešné služby.

Článok 4

Únia je oslobodená od všetkých ciel, zákazov a obmedzení dovozu a vývozu vo vzťahu k predmetom určeným na ich úradné použitie; predmety, ktoré boli takto dovezené, sa nescudzujú, či už bezplatne alebo za úhradu, v krajine, kam boli dovezené, s výnimkou prípadov povolených vládou štátu.

Únia je oslobodená tiež od všetkých ciel i zákazov a obmedzení dovozu a vývozu, ktoré sa týkajú ich publikácií.

HLAVA II

Komunikácia a preukazy

Článok 5

(bývalý článok 6)

Orgány Únie požívajú na území každého členského štátu pre svoju úradnú komunikáciu a zasielanie svojich dokumentov rovnaké zaobchádzanie, aké tento štát poskytuje diplomatickým misiám.

Úradná korešpondencia a iná úradná komunikácia orgánov Únie nepodlieha cenzúre.

Článok 6

(bývalý článok 7)

Preukazy vo forme predpísanej Radou uznášajúcou sa jednoduchou väčšinou, uznávané ako platné cestovné doklady úradmi členských štátov, sú vydávané členom a zamestnancom orgánov Únie predsedami týchto orgánov. Tieto preukazy sú vydávané úradníkom a ostatným zamestnancom podľa podmienok stanovených služobným poriadkom a podmienkami zamestnávania Únie.

Komisia môže uzavrieť dohody o uznávaní týchto preukazov ako platných cestovných dokladov na území tretích štátov.

HLAVA III

Členovia Európskeho parlamentu

Článok 7

(bývalý článok 8)

Voľný pohyb členov Európskeho parlamentu do a z miesta jeho zasadnutia nepodlieha žiadnym správnym ani iným obmedzeniam.

Členom Európskeho parlamentu sa priznávajú pri colnej a devízovej kontrole:

- a) rovnaké zaobchádzanie zo strany svojich vlád, aké tieto vlády poskytujú vysokým úradníkom vysielaným na dočasné služobné misie;
- b) rovnaké zaobchádzanie zo strany vlád ostatných členských štátov, aké tieto vlády poskytujú zástupcom cudzích vlád vysielaným na dočasné služobné misie

Článok 8

(bývalý článok 9)

Členovia Európskeho parlamentu nepodliehajú žiadnej forme vyšetrovania, zadržania alebo súdneho stíhania vo vzťahu k vyjadreným názorom alebo hlasovaniu pri výkone svojich úloh.

Článok 9

(bývalý článok 10)

Členovia Európskeho parlamentu požívajú v priebehu zasadnutia:

- a) na území ich vlastného štátu imunitu priznanú členom ich parlamentu;
- b) na území ktoréhokoľvek iného členského štátu imunitu proti zadržaniu a právomoci súdov.

Imunita sa obdobne vzťahuje na členov Európskeho parlamentu počas ich cesty z miesta a do miesta jeho zasadnutia.

Imunita sa neuplatní, ak je člen Európskeho parlamentu pristihnutý pri páchaní trestného činu, a tiež nezabráni Európskemu parlamentu vo výkone jeho práva zbaviť imunity niektorého zo svojich členov.

HLAVA IV

Zástupcovia členských štátov, ktorí sa zúčastňujú práce orgánov Európskej únie

Článok 10

(bývalý článok 11)

Zástupcovia členských štátov, ktorí sa zúčastňujú práce orgánov Únie, ich poradcovia a odborníci s príslušnej oblasti pri výkone svojej funkcie a počas svojich ciest do a z miesta rokovania požívajú obvyklé výsady, imunity a výhody.

Tento článok sa vzťahuje aj na členov poradných orgánov Únie.

HLAVA V

Úradníci a ostatní zamestnanci Európskej únie

Článok 11

(bývalý článok 12)

Bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť úradníci a ostatní zamestnanci Únie na území každého členského štátu požívajú:

- a) imunitu voči právomoci súdov vo vzťahu k činnosti v rámci svojho úradného postavenia vrátane ich ústnych alebo písomných prejavov, s výhradou použitia ustanovení zmlúv týkajúcich sa jednak pravidiel určujúcich zodpovednosť úradníkov a ostatných zamestnancov voči Únii a jednak právomoci Súdneho dvora Európskej únie, ktorý rozhoduje o sporoch medzi Úniou a jej úradníkmi a ostatnými zamestnancami. Túto imunitu požívajú i po skončení výkonu svojej funkcie;
- b) vyňatie z imigračných obmedzení a prihlasovacej povinnosti cudzincov, spolu so svojimi manželmi, manželkami a rodinnými príslušníkmi, ktorí sú na nich závislí;

- c) pokiaľ ide o menové a devízové predpisy, výhody, aké sú obvykle priznávané úradníkom medzinárodných organizácií;
- d) pri nástupe do úradu v príslušnej krajine právo bez cla doviezť nábytok a zariadenie, ako aj právo tento nábytok a zariadenie späť bezcolne vyviezť pri skončení výkonu svojej funkcie, a to v oboch prípadoch v súlade s podmienkami, ktoré vláda krajiny, kde je toto právo uplatňované, považuje za nevyhnutné;
- e) právo bez cla doviezť pre svoju osobnú potrebu motorové vozidlo získané v krajine svojho posledného bydliska alebo v krajine, ktorej sú štátnymi príslušníkmi, za podmienok platných na domácom trhu, ako aj v oboch prípadoch ho späť bez cla vyviezť v súlade s podmienkami, ktoré vláda príslušnej krajiny pokladá za nevyhnutné.

Článok 12

(bývalý článok 13)

Úradníci a ostatní zamestnanci Únie podliehajú v prospech Únie dani z platov, miezd a požitkov vyplácaných im Úniou v súlade s podmienkami a postupmi ustanovenými Európskym parlamentom a Radou v súlade s riadnym legislatívnym postupom prostredníctvom nariadení po porade s dotknutými inštitúciami.

Sú vyňatí z vnútroštátnych daní z platov, miezd a požitkov vyplácaných Úniou.

Článok 13

(bývalý článok 14)

Pri uplatňovaní dane z príjmu, z majetku a dane z dedičstva, ako aj pri uplatňovaní dohovorov o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretých medzi členskými štátmi Únie sa na úradníkov a ostatných zamestnancov Únie, ktorí majú výlučne z dôvodu výkonu ich úloh pre Úniu svoj pobyt na území iného členského štátu, než kde majú svoje bydlisko na účel platenia daní v čase vstupu do služieb Únie, hľadí, a to v krajine svojho skutočného pobytu, ako i v krajine bydliska na účel platenia daní, ako keby mali svoje bydlisko v tejto druhej krajine, pokiaľ sa jedná o člena Únie. Toto ustanovenie sa uplatňuje i na manžela/manželku, pokiaľ nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť, ako aj na deti, závislé na osobách uvedených v tomto článku a nachádzajúce sa v ich starostlivosti.

Hnuteľný majetok patriaci osobám uvedeným v predchádzajúcom odseku, ktorý sa nachádza na území krajiny, kde sa zdržujú, je vyňatý v tejto krajine z dane z dedičstva; na takýto majetok sa pre účely stanovenia tejto dane hľadí, ako by sa nachádzal v krajine bydliska na účel platenia daní, bez toho, aby tým boli dotknuté práva tretích krajín a prípadné uplatnenie ustanovení medzinárodných dohôd o zamedzení dvojitého zdanenia.

Iné bydlisko získané len z dôvodu výkonu povinností v službách inej medzinárodnej organizácie sa pri uplatňovaní ustanovení tohto článku nezohľadní.

Článok 14

(bývalý článok 15)

Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s dotknutými inštitúciami prostredníctvom nariadení stanovia systém dávok sociálneho zabezpečenia pre úradníkov a ostatných zamestnancov Únie.

Článok 15

(bývalý článok 16)

Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom prostredníctvom nariadení stanovia a po porade s ďalšími dotknutými orgánmi kategórie úradníkov a ostatných zamestnancov Únie, na ktorých sa úplne alebo čiastočne vzťahujú ustanovenia článku 11, článku 12 druhý pododsek a článku 13.

Mená, služobné hodnosti a zaradenia a adresy úradníkov a ostatných zamestnancov Únie zahrnutých do týchto kategórií sa pravidelne oznámia vládam členských štátov.

HLAVA VI

Výsady a imunity tretích štátov akreditovaných pri Európskej únii

Článok 16

(bývalý článok 17)

Členský štát, na ktorého území má Únia svoje sídlo, prizná obvyklé diplomatické imunity a výsady misiám tretích krajín akreditovaných pri Únii.

HLAVA VII

Všeobecné ustanovenia

Článok 17

(bývalý článok 18)

Výsady, imunity a výhody sa priznávajú úradníkom a ostatným zamestnancom Únie výlučne v záujme Únie.

Každý orgán Únie sa vzdá imunity priznanej úradníkovi alebo inému zamestnancovi, ak tento orgán uzná, že vzdanie sa imunity nie je v rozpore so záujmami Únie.

Článok 18

(bývalý článok 19)

Orgány Únie postupujú pri uplatňovaní tohto protokolu v zhode s príslušnými orgánmi dotknutých členských štátov.

Článok 19

(bývalý článok 20)

Články 11 až 14 a článok 17 sa vzťahujú na predsedu Európskej rady.

Vzťahujú sa tiež na členov Komisie.

Článok 20

(bývalý článok 21)

Články 11 až 14 a článok 17 sa vzťahujú aj na sudcov, generálnych advokátov, kancelárov a spravodajcov Súdneho dvora Európskej únie bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 3 protokolu o štatúte Súdneho dvora týkajúceho sa imunity sudcov a generálnych advokátov voči právomoci súdov.

Článok 21

(bývalý článok 22)

Tento protokol sa rovnako uplatní na Európsku investičnú banku, na členov jej orgánov, jej zamestnancov a zástupcov členských štátov zúčastňujúcich sa na jej činnostiach bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia protokolu o štatúte tejto banky.

Európska investičná banka je okrem toho vyňatá z akejkoľvek formy zdanenia alebo dávok podobnej povahy ukladaných pri zvyšovaní kapitálu, ako aj z najrôznejších formálnych požiadaviek, ktoré s tým môžu byť spojené v krajine, kde sa nachádza sídlo banky. Obdobne jej zrušenie alebo likvidácia sa nestane dôvodom k akémukoľvek zdaneniu. Činnosť banky a jej orgánov, vykonávaná v súlade s jej štatútom, nepodlieha dani z obratu.

Článok 22

(bývalý článok 23)

Tento protokol sa taktiež vzťahuje na Európsku centrálnu banku, členov jej orgánov a jej zamestnancov, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia Protokolu o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky.

Európska centrálna banka je okrem toho oslobodená od akejkoľvek formy zdanenia alebo poplatku podobnej povahy v prípade navýšenia svojho kapitálu, a tiež od rôznych formálnych požiadaviek, ktoré s tým môžu byť spojené v štáte, kde má banka svoje sídlo. Činnosti banky a jej orgánov vykonávané v súlade so štatútom Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky nepodliehajú žiadnej dani z obratu. Únie v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti bez toho, aby vážne ohrozili praktické fungovanie jeho rôznych častí, pričom sa musí rešpektovať ich vzájomný súlad.

PROTOKOL O ČLÁNKU 40.3.3 ÚSTAVY ÍRSKA

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o fungovaní Európskej únie a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

Žiadne ustanovenie zmlúv, Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, ani zmlúv či aktov pozmeňujúcich alebo doplňujúcich tieto zmluvy sa nedotýka článku 40.3.3. ústavy Írska.

PROTOKOL O PRECHODNÝCH USTANOVENIACH

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

KEĎŽE na účely zabezpečenia prechodu medzi inštitucionálnymi ustanoveniami zmlúv, ktoré sú uplatniteľné pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, a inštitucionálnymi ustanoveniami uvedenej zmluvy je potrebné upraviť prechodné ustanovenia,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o fungovaní Európskej únie a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

Článok 1

V tomto protokole slovo „zmluvy“ označuje Zmluvu o Európskej únii, Zmluvu o fungovaní Európskej únie a Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

HLAVA I

USTANOVENIA O EURÓPSKOM PARLAMENTE

Článok 2

1. Na ostávajúcu časť volebného obdobia 2009 – 2014 odo dňa nadobudnutia platnosti tohto článku a odchylné od článku 189 druhého odseku a článku 190 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, ako aj od článku 107 druhého odseku a článku 108 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, ktoré boli v platnosti v čase volieb do Európskeho parlamentu v júni 2009, a odchylné od počtu kresiel ustanoveného v článku 14 ods. 2 prvom pododseku Zmluvy o Európskej únii sa k existujúcim 736 kreslám pridáva 18 kresiel, čím sa až do konca volebného obdobia 2009 – 2014 dočasne zvyšuje celkový počet poslancov Európskeho parlamentu na 754:

Bulharsko	1	Holandsko	1
Španielsko	4	Rakúsko	2
Francúzsko	2	Poľsko	1
Taliansko	1	Slovinsko	1
Lotyšsko	1	Švédsko	2
Malta	1	Spojené kráľovstvo	1

2. Odchyľne od článku 14 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii určia dotknuté členské štáty osoby, ktoré obsadia dodatočné kreslá uvedené v odseku 1, v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi a za predpokladu, že príslušné osoby boli zvolené vo všeobecných, priamych voľbách, a to:

a) všeobecným a priamym hlasovaním *ad hoc* v dotknutom členskom štáte v súlade s ustanoveniami platnými pre voľby do Európskeho parlamentu;

b) na základe výsledkov volieb do Európskeho parlamentu 4. až 7. júna 2009; alebo

c) tak, že národný parlament dotknutého členského štátu spomedzi svojich členov vymenuje požadovaný počet poslancov, a to podľa postupu stanoveného každým z týchto členských štátov.

3. V dostatočnom predstihu pred voľbami do Európskeho parlamentu v roku 2014 prijme Európska rada v súlade s článkom 14 ods. 2 druhým pododsekom Zmluvy o Európskej únii rozhodnutie, ktorým určí zloženie Európskeho parlamentu.

HLAVA II

USTANOVENIA O KVALIFIKOVANEJ VÄČŠINE

Článok 3

1. V súlade s článkom 16 ods. 4 Zmluvy o Európskej únii nadobúdajú ustanovenia toho odseku a ustanovenia článku 238 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie o vymedzení kvalifikovanej väčšiny v Európskej rade a Rade účinnosť 1. novembra 2014.

2. Od 1. novembra 2014 do 31. marca 2017 môže člen Rady v prípade, že sa uznesenie má prijať kvalifikovanou väčšinou, požiadať, aby sa uznesenie prijalo kvalifikovanou väčšinou vymedzenou v odseku 3. V takom prípade sa uplatňujú odseky 3 a 4.

3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 235 ods. 1 druhý pododsek Zmluvy o fungovaní Európskej únie, zostávajú do 31. októbra 2014 v platnosti tieto ustanovenia:

Ak sa majú Európska rada a Rada uznášať kvalifikovanou väčšinou, hlasy členov sa vážia takto:

Belgicko	12	Litva	7
Bulharsko	10	Luxembursko	4
Česká republika	12	Maďarsko	12
Dánsko	7	Malta	3
Nemecko	29	Holandsko	13
Estónsko	4	Rakúsko	10
Írsko	7	Poľsko	27
Grécko	12	Portugalsko	12
Španielsko	27	Rumunsko	14
Francúzsko	29	Slovinsko	4
Chorvátsko	7	Slovensko	7
Taliansko	29	Fínsko	7
Cyprus	4	Švédsko	10
Lotyšsko	4	Spojené kráľovstvo	29

Akty, ak sa v zmysle zmlúv musia prijať na návrh Komisie, sa považujú za prijaté, ak získajú najmenej 260 hlasov predstavujúcich väčšinu členov. V ostatných prípadoch sa rozhodnutia považujú za prijaté, ak získajú najmenej 260 hlasov predstavujúcich najmenej dve tretiny členov.

Člen Európskej rady alebo Rady môže požiadať, aby sa v prípade, keď Európska rada alebo Rada prijíma akt kvalifikovanou väčšinou, overilo, či členské štáty tvoriace kvalifikovanú väčšinu zastupujú najmenej 62 % celkového počtu obyvateľstva Únie. Ak sa zistí, že táto podmienka nie je splnená, predmetný akt nie je prijatý.

4. Do 31. októbra 2014 je v prípadoch, v ktorých podľa zmlúv, ak sa nezúčastňujú na hlasovaní všetci členovia Rady, predovšetkým v prípadoch, keď sa odkazuje na kvalifikovanú väčšinu vymedzenú v súlade s článkom 238 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, kvalifikovaná väčšina vymedzená ako rovnaký podiel vážených hlasov a rovnaký podiel počtu členov Rady, a prípadne ako rovnaké percento obyvateľstva dotknutých členských štátov, ako je ustanovené v odseku 3 tohto článku.

HLAVA III

USTANOVENIA O ZLOŽENIACH RADY*Článok 4*

Do nadobudnutia účinnosti rozhodnutia uvedeného v článku 16 ods. 6 prvom pododseku Zmluvy o Európskej únii môže Rada zasadať v zloženiach ustanovených v druhom a treťom pododseku uvedeného odseku, ako aj v iných zloženiach podľa zoznamu ustanoveného rozhodnutím Rady pre všeobecné záležitosti, ktorá sa uznáva jednoduchou väčšinou.

HLAVA IV

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA KOMISIE VRÁTANE VYSOKÉHO PREDSTAVITEĽA ÚNIE PRE ZAHRANIČNÉ VECI A BEZPEČNOSTNÚ POLITIKU*Článok 5*

Členovia Komisie, ktorí vykonávajú svoju funkciu v čase nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy, zostávajú vo svojej funkcii do uplynutia ich funkčného obdobia. Dňom vymenovania vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku však skončí funkčné obdobie člena, ktorý má rovnakú štátnu príslušnosť ako vysoký predstaviteľ.

HLAVA V

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA GENERÁLNEHO TAJOMNÍKA RADY, VYSOKÉHO SPLNOMOCNENCA PRE SPOLOČNÚ ZAHRANIČNÚ A BEZPEČNOSTNÚ POLITIKU A ZÁSTUPCU GENERÁLNEHO TAJOMNÍKA RADY*Článok 6*

Funkčné obdobia generálneho tajomníka Rady, vysokého splnomocnenca pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku a zástupcu generálneho tajomníka Rady skončia nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy. Rada vymenuje generálneho tajomníka v súlade s článkom 240 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

HLAVA VI

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA PORADNÝCH ORGÁNOV

Článok 7

Do nadobudnutia účinnosti rozhodnutia uvedeného v článku 301 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je rozdelenie počtu členov Hospodárskeho a sociálneho výboru takéto:

Belgicko	12	Litva	9
Bulharsko	12	Luxembursko	6
Česká republika	12	Maďarsko	12
Dánsko	9	Malta	5
Nemecko	24	Holandsko	12
Estónsko	7	Rakúsko	12
Írsko	9	Poľsko	21
Grécko	12	Portugalsko	12
Španielsko	21	Rumunsko	15
Francúzsko	24	Slovinsko	7
Chorvátsko	9	Slovensko	9
Taliansko	24	Fínsko	9
Cyprus	6	Švédsko	12
Lotyšsko	7	Spojené kráľovstvo	24

Článok 8

Do nadobudnutia účinnosti rozhodnutia uvedeného v článku 305 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je rozdelenie počtu členov Výboru regiónov takéto:

Belgicko	12	Litva	9
Bulharsko	12	Luxembursko	6
Česká republika	12	Maďarsko	12
Dánsko	9	Malta	5
Nemecko	24	Holandsko	12
Estónsko	7	Rakúsko	12
Írsko	9	Poľsko	21
Grécko	12	Portugalsko	12
Španielsko	21	Rumunsko	15
Francúzsko	24	Slovinsko	7
Chorvátsko	9	Slovensko	9
Taliansko	24	Fínsko	9
Cyprus	6	Švédsko	12
Lotyšsko	7	Spojené kráľovstvo	24

HLAVA VII

PRECHODNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA AKTOV PRIJATÝCH NA ZÁKLADE HLÁV V A VI ZMLUVY O EURÓPSKEJ ÚNII PRED NADOBUDNUTÍM PLATNOSTI LISABONSKEJ ZMLUVY*Článok 9*

Právne účinky aktov inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie prijatých na základe Zmluvy o Európskej únii pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, sú zachované tak dlho, pokým sa tieto akty uplatňovaním zmlúv nezrušia, nevyhlásia za neplatné alebo nezmenia a nedoplnia. To isté platí aj pre dohovory uzavreté medzi členskými štátmi na základe Zmluvy o Európskej únii.

Článok 10

1. Ako prechodné opatrenie a pokiaľ ide o akty Únie v oblasti policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, ktoré boli prijaté pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, v deň nadobudnutia platnosti uvedenej zmluvy majú inštitúcie tieto právomoci: právomoci Komisie podľa článku 258 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa nebudú uplatňovať a právomoci Súdneho dvora Európskej únie podľa hlavy VI Zmluvy o Európskej únii v znení platnom pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, ostávajú rovnaké vrátane prípadu, keď boli akceptované podľa článku 35 ods. 2 uvedenej Zmluvy o Európskej únii.

2. Zmena a doplnenie aktu uvedeného v odseku 1 má za následok uplatniteľnosť právomocí inštitúcií uvedených v uvedenom odseku tak, ako sú vymedzené v zmluvách, vo vzťahu k zmenenému a doplnenému aktu pre tie členské štáty, na ktoré sa tento zmenený a doplnený akt vzťahuje.

3. Účinnosť prechodného opatrenia uvedeného v odseku 1 skončí najneskôr uplynutím piatich rokov od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy.

4. Najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím prechodného obdobia uvedeného v odseku 3 môže Spojené kráľovstvo oznámiť Rade, že pokiaľ ide o akty uvedené v odseku 1, neakceptuje právomoci inštitúcií uvedené v odseku 1, ako sú vymedzené v zmluvách. Ak Spojené kráľovstvo zašle uvedené oznámenie, všetky akty uvedené v odseku 1 sa naň prestanú vzťahovať odo dňa uplynutia prechodného obdobia uvedeného v odseku 3. Tento pododsek sa neuplatňuje na zmenené a doplnené akty, ktoré sa na Spojené kráľovstvo vzťahujú podľa odseku 2.

Rada na návrh Komisie kvalifikovanou väčšinou určí z toho vyplývajúce potrebné opatrenia a potrebné prechodné opatrenia. Spojené kráľovstvo sa na prijatí tohto rozhodnutia nezúčastňuje. Kvalifikovaná väčšina v rámci Rady je vymedzená v súlade s článkom 238 ods. 3 písm. a) Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Rada tiež môže na návrh Komisie prijať kvalifikovanou väčšinou rozhodnutie, ktorým sa určuje, že Spojené kráľovstvo bude znášať prípadné priame finančné dôsledky, ktoré nevyhnutne vznikli v dôsledku ukončenia jeho účasti na týchto aktoch, a ktorých vzniku nebolo možné zabrániť.

5. Spojené kráľovstvo následne môže kedykoľvek Rade oznámiť svoje želanie zúčastňovať sa na aktoch, ktoré sa naň prestali vzťahovať podľa odseku 4 prvého pododseku. V takom prípade sa uplatňujú príslušné ustanovenia Protokolu o schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie, prípadne Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Vo vzťahu k týmto aktom majú inštitúcie také právomoci, ako sú stanovené v zmluvách. Keď inštitúcie Únie a Spojené kráľovstvo konajú podľa príslušných protokolov, snažia sa zabezpečiť čo najväčšiu možnú mieru účasti Spojeného kráľovstva na *acquis* Únie v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti bez toho, aby vážne ohrozili praktické fungovanie jeho rôznych častí, pričom sa musí rešpektovať ich vzájomný súlad.
